31991Q0704(02)

L 176/7 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1991.7.4.

A BÍRÓSÁG
ELJÁRÁSI SZABÁLYZATA

Ez a kiadás egységes szerkezetbe foglalja:

Az Európai Közösségek Bíróságának 1991. június 19-i eljárási szabályzatát (HL L 176., 1991.7.4., 7. o., a következő helyesbítéssel: HL L 383., 1992.12.29., 117. o.)

és a következő jogi aktusokból adódó módosításokat:

1. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 1995. február 21-i módosításai (HL L 44., 1995.2.28., 61. o.),

2. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 1997. március 11-i módosításai (HL L 103., 1997.4.19., 1. o., a következő helyesbítéssel: HL L 351., 1997.12.23., 72. o.),

3. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2000. május 16-i módosításai (HL L 122., 2000.5.24., 43. o.),

4. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2000. november 28-i módosításai (HL L 322., 2000.12.19., 1. o.),

5. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2001. április 3-i módosításai (HL L 119., 2001.4.27., 1. o.),

6. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2002. szeptember 17-i módosításai (HL L 272., 2002.10.10., 24. o., a következő helyesbítéssel: HL L 281., 2002.10.19., 24. o.),

7. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2003. április 8-i módosításai (HL L 147., 2003.6.14., 17. o.),

8. Az eljárási szabályzathoz mellékelt, a munkaszüneti napokról szóló, 2003. június 10-i módosított határozat (HL L 172., 2003.7.10., 12. o.),

9. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2004. április 19-i módosításai (HL L 132., 2004.4.29., 2. o.),

10. Az Európai Közösségek Bírósága eljárási szabályzatának 2004. április 20-i módosításai (HL L 127., 2004.4.29., 107. o.).

Ez a kiadás jogilag nem kötelező erejű. Következésképpen a bevezető hivatkozások és a preambulumbekezdések elhagyásra kerültek.

Az Európai Közösségek Bíróságának 1991. június 19-i eljárási szabályzata [1]

Tartalomjegyzék

		Oldal
Értelmező rendelkezések (1. cikk)		5
I. cím	**– A Bíróság szervezete**	5
1. fejezet	– Bírák és főtanácsnokok (2–6. cikk)	5
2. fejezet	– A Bíróság elnöke és a tanácsok megalakítása (7–11. cikk)	6
2a. fejezet	– Ítélkező testületek (11a–11e. cikk)	7
3. fejezet	– Hivatal	8
1. szakasz	– Hivatalvezető és hivatalvezető-helyettesek (12–19. cikk)	8
2. szakasz	– A Bíróság egyéb szervezeti egységei (20–23. cikk)	9
4. fejezet	– Segédelőadók (24. cikk)	9
5. fejezet	– A Bíróság működése (25–28. cikk)	9
6. fejezet	– A nyelvhasználat szabályai (29–31. cikk)	10
7. fejezet	– A meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek jogai és kötelezettségei (32–36. cikk)	11
II. cím	**– Eljárás**	12
1. fejezet	– Írásbeli szakasz (37–43. cikk)	12
1a. fejezet	– Előzetes jelentés és az ügyek ítélkező testületek elé utalása (44–44a. cikk)	13
2. fejezet	– Bizonyításfelvétel és előkészítő intézkedések	14
1. szakasz	– Bizonyításfelvétel (45–46. cikk)	14
2. szakasz	– A tanú és a szakértő idézése és kihallgatása, illetve meghallgatása (47–53. cikk)	14
3. szakasz	– A bizonyításfelvétel lezárása (54. cikk)	15
4. szakasz	– Előkészítő intézkedések (54a. cikk)	15
3. fejezet	– Szóbeli szakasz (55–62. cikk)	16
3a. fejezet	– Gyorsított eljárás (62a. cikk)	16
4. fejezet	– Ítéletek (63–68. cikk)	16
5. fejezet	– Költségek (69–75. cikk)	17
6. fejezet	– Költségmentesség (76. cikk)	18
7. fejezet	– Egyezség és elállás (77–78. cikk)	18
8. fejezet	– Kézbesítés (79. cikk)	19
9. fejezet	– Határidők (80–82. cikk)	19
10. fejezet	– Az eljárás felfüggesztése (82a. cikk)	19
III. cím	**– Különleges eljárások**	20
1. fejezet	– A végrehajtás felfüggesztése és egyéb ideiglenes intézkedések (83–90. cikk)	20
2. fejezet	– Kifogás és közbenső kérdés (91–92. cikk)	21

[1] HL L 176., 1991.7.4., 7. o., a következő helyesbítéssel: HL L 383., 1992.12.29., 117. o., az 1995. február 21-i (HL L 44., 1995.2.28., 61. o.), 1997. március 11-i (HL L 103., 1997.4.19., 1. o., a következő helyesbítéssel: HL L 351., 1997.12.23., 72. o.), 2000. május 16-i (HL L 122., 2000.5.24., 43. o.), 2000. november 28-i (HL L 322., 2000.12.19., 1. o.), 2001. április 3-i (HL L 119., 2001.4.27., 1. o.), 2002. szeptember 17-i (HL L 272., 2002.10.10., 24. o., a következő helyesbítéssel: HL L 281., 2002.10.19., 24. o.), 2003. április 8-i (HL L 147., 2003.6.14., 17. o. és az eljárási szabályzat melléklete vonatkozásában a Bíróság 2003. június 10-i határozata, HL L 172., 2003. július 10., 12. o.), 2004. április 19-i (HL L 132., 2004.4.29., 2. o.) és 2004. április 20-i (HL L 127., 2004.4.29., 107. o.) módosításokkal.

3. fejezet	– Beavatkozás (93. cikk)	21
4. fejezet	– Mulasztási ítélet és ellentmondás (94. cikk)	22
5. fejezet	– (A 95. és 96. cikk hatályon kívül helyezve)	22
6. fejezet	– Rendkívüli jogorvoslatok	22
1. szakasz	– Harmadik személy jogorvoslati joga (97. cikk)	22
2. szakasz	– Perújítás (98–100. cikk).	23
7. fejezet	– A Választottbírósági Bizottság határozatai ellen előterjesztett jogorvoslati kérelmek (101. cikk)	23
8. fejezet	– Az ítéletek értelmezése (102. cikk)	23
9. fejezet	– Előzetes döntéshozatalra utalás és egyéb értelmezési eljárások (103–104a. cikk)	24
10. fejezet	– Az EAK-Szerződés 103–105. cikke alapján lefolytatott különleges eljárások (105. és 106. cikk)	25
11. fejezet	– Vélemények (107. és 108. cikk) (a 109. cikk hatályon kívül helyezve)	25
12. fejezet	– Az EK-Szerződés 68. cikke szerinti értelmezés iránti kérelmek (109a. cikk)	25
13. fejezet	– Az EU-Szerződés 35. cikkében említett viták rendezése (109b. cikk)	25
IV. cím	**– Fellebbezések az Elsőfokú Bíróság határozatai ellen (110–123. cikk)**	26
V. cím	**– Az EGT-megállapodás szerinti eljárások (123a–123b. cikk)**	27
Záró rendelkezések (124–127. cikk)		28
Melléklet	– Határozat a munkaszüneti napokról	29

ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

E szabályzatban:

– az „EU-Szerződés” az Európai Unióról szóló szerződés,

– az „EK-Szerződés” az Európai Közösséget létrehozó szerződés,

– az „EAK-Szerződés” az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés,

– az „Alapokmány” a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv,

– az „EGT-megállapodás” az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás.

E szabályzat alkalmazásában:

– „intézmények” a Közösségek intézményei és azok a szervek, amelyeket a szerződések vagy az azok végrehajtására elfogadott jogi aktusok hoztak létre, és amelyek a Bíróság előtt félként járhatnak el,

– az „EFTA Felügyeleti Hatóság” az EGT-megállapodásban említett felügyeleti hatóság.

I. CÍM

A BÍRÓSÁG SZERVEZETE

1. fejezet

BÍRÁK ÉS FŐTANÁCSNOKOK

2. cikk

A bíró megbízási ideje a kinevezési okiratban megjelölt napon kezdődik. Kezdőnapra vonatkozó rendelkezés hiányában a megbízási idő a kinevezési okirat kiállításának napján kezdődik.

3. cikk

1. §

Hivatalba lépése előtt a bíró a Bíróság első nyilvános ülésén, amelyen kinevezését követően részt vesz, a következő esküt teszi:

„Esküszöm, hogy feladataimat pártatlanul és lelkiismeretesen fogom ellátni; esküszöm, hogy a tanácskozások titkosságát megőrzöm.”

2. §

Közvetlenül az eskü letételét követően a bíró nyilatkozatot ír alá, amellyel ünnepélyesen kötelezettséget vállal arra, hogy megbízási ideje alatt és megbízatásának megszűnése után is tiszteletben tartja a tisztségéből eredő kötelezettségeket, különösen azt, hogy megbízatásának megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan jár el egyes megbízatások és előnyök elfogadásával kapcsolatban.

4. cikk

Ha a Bíróság arról határoz, hogy a bíró továbbra is megfelel-e az előírt feltételeknek, illetve továbbra is eleget tesz-e a tisztségéből eredő kötelezettségeknek, az elnök felhívja az érintett bírót arra, hogy zárt ülésen, a hivatalvezető távollétében adja elő észrevételeit.

5. cikk

E szabályzat 2., 3. és 4. cikke megfelelően alkalmazandó a főtanácsnokokra.

6. cikk

A bírák és főtanácsnokok különbségtétel nélkül, a hivatalukban eltöltött idő szerint helyezkednek el a rangsorban.

Ha a hivatalukban eltöltött idejük egyenlő, a rangsor az életkor alapján kerül megállapításra.

Azok a távozó bírák és főtanácsnokok, akiket újra kineveznek, megtartják korábbi helyüket a rangsorban.

2. fejezet

A BÍRÓSÁG ELNÖKE ÉS A TANÁCSOK MEGALAKÍTÁSA

7. cikk

1. §

A bírák közvetlenül a bírói karnak az EK-Szerződés 223. cikkében és az EAK-Szerződés 139. cikkében előírt részleges megújítását követően megválasztják maguk közül a Bíróság elnökét hároméves időtartamra.

2. §

Ha a Bíróság elnökének megbízatása a rendes megbízási idő lejártát megelőzően megszűnik, a Bíróság a megbízási idő hátralévő részére új elnököt választ.

3. §

Az e cikkben előírt választások titkos szavazással történnek. Azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki megkapta a szavazatok abszolút többségét. Ha egyik bíró sem éri el az abszolút többséget, második fordulót tartanak, ahol azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki a legtöbb szavazatot kapta. Szavazategyenlőség esetén közülük a legidősebb bírót kell megválasztottnak tekinteni.

8. cikk

Az elnök irányítja a Bíróság munkáját és szervezeti egységeit; elnököl a tárgyalásokon és a zárt tanácskozásokon.

9. cikk

1. §

A Bíróság az Alapokmány 16. cikkének megfelelően öt és három bíróból álló tanácsokat hoz létre, és a bírákat beosztja azokba.

A tanácsok összetételét közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

2. §

A Bíróság elnöke közvetlenül a keresetlevél benyújtását követően az ügyet az esetleges bizonyításfelvétel céljából valamelyik három bíróból álló tanácsnak osztja ki, és a tanács tagjai közül kijelöli az előadó bírót.

3. §

Azokban az ügyekben, amelyeket a 44. cikk 3. §-ának megfelelően a Bíróság egyik ítélkező testülete elé utaltak, e szabályzat „Bíróság” kifejezésen ezt a testületet kell érteni.

4. §

Azokban az ügyekben, amelyeket öt vagy három bíróból álló tanács elé utaltak, a Bíróság elnökének hatáskörét a tanácselnök gyakorolja.

10. cikk

1. §

A bírák – közvetlenül a Bíróság elnökének megválasztását követően – hároméves időtartamra megválasztják az öt bíróból álló tanácsok elnökeit.

A bírák a három bíróból álló tanácsok elnökeit egyéves időtartamra választják meg.

A Bíróság egyéves időtartamra első főtanácsnokot jelöl ki.

A 7. cikk 2. és 3. §-a megfelelően alkalmazandó.

Az e § alapján lefolytatott választások és a kijelölés eredményét közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

2. §

Amint az elnök kijelölte az előadó bírót, az első főtanácsnok kijelöli az ügyben a főtanácsnokot. Főtanácsnok távolléte vagy akadályoztatása esetén az első főtanácsnok teszi meg a szükséges intézkedéseket.

11. cikk

A Bíróság elnökének távolléte vagy akadályoztatása esetén, illetve ha az elnöki tisztség betöltetlen, az elnök feladatait – az e szabályzat 6. cikkében megállapított rangsor szerint – az egyik öt bíróból álló tanács elnöke látja el.

A Bíróság elnökének és az öt bíróból álló tanácsok elnökeinek egyidejű akadályoztatása esetén, illetve ha tisztségük egyidejűleg betöltetlen, az elnök feladatait – az e szabályzat 6. cikkében megállapított rangsor szerint – az egyik három bíróból álló tanács elnöke látja el.

A Bíróság elnökének és a tanácselnökök egyidejű akadályoztatása esetén, illetve ha tisztségük egyidejűleg betöltetlen, az elnök feladatait – az e szabályzat 6. cikkében megállapított rangsor szerint – másik bíró látja el.

2a. fejezet

ÍTÉLKEZŐ TESTÜLETEK

11a. cikk

A Bíróság a következő ítélkező testületekben ülésezik:

– a Bíróság teljes ülése, amelyet a bírák összessége alkot,

– a tizenhárom bíróból álló nagytanács, a 11b. cikknek megfelelően,

– az öt vagy három bíróból álló tanácsok, a 11c. cikknek megfelelően.

11b. cikk

1. §

A nagytanács minden ügyben a Bíróság elnökéből, az öt bíróból álló tanácsok elnökeiből, az előadó bíróból, valamint annyi bíróból áll, amennyi ahhoz szükséges, hogy számuk a tizenhármat elérje. Ez utóbbi bírákat a 2. §-ban említett listáról – az ott meghatározott sorrend szerint – jelölik ki úgy, hogy a kiindulópontot a Bíróság minden általános értekezletén egy névvel eltolják.

2. §

A Bíróság elnökének és az öt bíróból álló tanácsok elnökeinek megválasztását követően el kell készíteni a többi bíró nevét tartalmazó listát a nagytanács összetételének meghatározása céljából. Ez a lista felváltva követi az e szabályzat 6. cikkében megállapított és az azzal ellentétes sorrendet: ezen a listán az említett cikkben meghatározott rangsor szerinti első bíró az első, a rangsor szerinti utolsó bíró a második, a rangsor szerinti második bíró a harmadik, a rangsor szerinti utolsó előtti bíró a negyedik, és így tovább.

A listát közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

11c. cikk

1. §

Az öt bíróból és három bíróból álló tanácsok minden ügyben a tanácselnökből, az előadó bíróból és még annyi bíróból állnak, amennyi ahhoz szükséges, hogy számuk az ötöt, illetve a hármat elérje. Ez utóbbi bírákat a 2. §-ban említett listáról – az ott meghatározott sorrend szerint – jelölik ki úgy, hogy a kiindulópontot a Bíróság minden általános értekezletén egy névvel eltolják.

2. §

Az öt bíróból álló tanácsok összeállításához e tanácsok elnökeinek megválasztását követően listákat kell készíteni, amelyeken az elnök kivételével az érintett tanácshoz tartozó valamennyi bíró neve szerepel. A listákat ugyanúgy kell összeállítani, mint a 11b. cikk 2. §-ában említett listát.

A három bíróból álló tanácsok összeállításához e tanácsok elnökeinek megválasztását követően listákat kell készíteni, amelyeken az elnök kivételével az érintett tanácshoz tartozó valamennyi bíró neve szerepel. A listákat az e szabályzat 6. cikke szerinti sorrend szerint kell összeállítani.

Az e §-ban említett listákat közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

11d. cikk

Ha a Bíróság véleménye szerint ugyanazon ítélkező testületnek több ügyről együtt kell határoznia, e testület összetétele annak az ítélkező testületnek az összetételével egyezik meg, amelyet annak az ügynek az elbírálására jelöltek ki, amelynek az előzetes jelentését elsőként vizsgálták meg.

11e. cikk

Az ítélkező testület egyik tagjának akadályoztatása esetén őt az e szabályzat 11b. cikkének 2. §-ában vagy 11c. cikkének 2. §-ában említett listák szerinti sorrendben kell helyettesíteni.

A Bíróság elnökének akadályoztatása esetén a nagytanács elnökének feladatait a 11. cikk rendelkezéseinek megfelelően kell ellátni.

Az öt bíróból álló tanács elnökének akadályoztatása esetén a tanácselnök feladatait valamely három bíróból álló tanács elnöke látja el – adott esetben az e szabályzat 6. cikkében meghatározott rangsor szerint –, illetve ha az adott tanácsban nincs olyan bíró, aki három bíróból álló tanács elnöke lenne, akkor egy másik bíró, a 6. cikkben meghatározott rangsor szerint.

A három bíróból álló tanács elnökének akadályoztatása esetén a tanácselnök feladatait az adott tanács egyik bírája látja el – az e szabályzat 6. cikkében meghatározott rangsor szerint.

3. fejezet

HIVATAL

1. szakasz – Hivatalvezető és hivatalvezető-helyettesek

12. cikk

1. §

A hivatalvezetőt a Bíróság nevezi ki.

A kinevezés kitűzött időpontja előtt két héttel a Bíróság elnöke ismerteti a Bíróság tagjaival a benyújtott pályázatokat.

2. §

A pályázatok tartalmazzák a pályázók életkorára, állampolgárságára, egyetemi végzettségére, nyelvtudására, jelenlegi és korábbi tevékenységére, valamint a pályázók igazságügyi és nemzetközi területen szerzett esetleges tapasztalataira vonatkozó valamennyi adatot.

3. §

A kinevezés az e szabályzat 7. cikkének 3. §-ában meghatározott eljárás szerint történik.

4. §

A hivatalvezetőt hatéves időtartamra nevezik ki. A hivatalvezető újra kinevezhető.

5. §

E szabályzat 3. cikkének rendelkezései megfelelően alkalmazandók a hivatalvezetőre.

6. §

A hivatalvezetőt csak akkor lehet tisztségéből elmozdítani, ha már nem felel meg az előírt feltételeknek, vagy már nem tesz eleget a tisztségéből eredő kötelezettségeknek; a Bíróság azt követően határoz, hogy lehetőséget biztosított a hivatalvezetőnek arra, hogy észrevételeit előadja.

7. §

Ha a hivatalvezető megbízatása rendes megbízási idejének lejárta előtt megszűnik, a Bíróság hatéves időtartamra új hivatalvezetőt nevez ki.

13. cikk

A Bíróság a hivatalvezető kinevezésére megállapított eljárás szerint egy vagy több hivatalvezető-helyettest nevezhet ki – az e szabályzat 15. cikkében említett, a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások által megszabott keretek között – a hivatalvezető munkájának segítése, illetve a hivatalvezető helyettesítése céljából.

14. cikk

Az elnök kijelöli azokat a tisztviselőket vagy egyéb alkalmazottakat, akik a hivatalvezető és a hivatalvezető-helyettesek távolléte, akadályoztatása esetén, vagy ha tisztségük betöltetlen, a hivatalvezető feladatait ellátják.

15. cikk

A hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasításokat az elnök javaslata alapján a Bíróság fogadja el.

16. cikk

1. §

A Hivatalban a hivatalvezető felügyelete alatt a Bíróság elnökének kézjegyével ellátott nyilvántartást vezetnek, amelybe benyújtásuk sorrendjében bejegyeznek minden eljárási iratot és az ezekhez tartozó mellékleteket.

2. §

A hivatalvezető a nyilvántartásba vétel tényét feljegyzi az eredeti példányra és – a felek kérelmére – az e célból bemutatott másolatokra is.

3. §

A nyilvántartásba tett bejegyzések és az előző §-ban előírt feljegyzések közokiratnak minősülnek.

4. §

A nyilvántartás vezetésére vonatkozó szabályokat az e szabályzat 15. cikkében említett, a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások határozzák meg.

5. §

Az érdekeltek a Hivatalban betekinthetnek a nyilvántartásba, és a Bíróság által a hivatalvezető javaslatára megállapított hivatali díjszabás szerinti díj megfizetése ellenében másolatokat és kivonatokat kaphatnak.

A felek a hivatali díjszabás szerinti díj megfizetése ellenében az eljárási iratok másolatait, valamint az ítéletek és végzések hiteles másolatait is megkaphatják.

6. §

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt tesznek közzé, amely tartalmazza a keresetlevél nyilvántartásba való bejegyzésének napját, a felek nevét és lakóhelyét vagy székhelyét, a jogvita tárgyát, a felperes kérelmeit, valamint a felhozott jogalapok és főbb érvek megjelölését.

7. §

Ha a Tanács vagy a Bizottság nem vesz részt félként az ügyben, a Bíróság a keresetlevélről és az ellenkérelemről – ezek mellékleteinek kivételével – másolatot küld részükre, hogy lehetővé tegye számukra annak megállapítását, hogy – az EK-Szerződés 241. cikke vagy az EAK-Szerződés 156. cikke alapján – nem valamely jogi aktusuk alkalmazhatatlanságára hivatkoznak-e. A keresetlevél és az ellenkérelem másolatát ugyanígy az Európai Parlamentnek is meg kell küldeni, hogy lehetővé tegyék számára annak megállapítását, hogy nem valamely általa és a Tanács által közösen elfogadott jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkoznak-e az EK-Szerződés 241. cikke alapján.

17. cikk

1. §

A hivatalvezető – az elnök felügyelete alatt – felelős a dokumentumok átvételéért, megküldéséért és őrzéséért, valamint a kézbesítések e szabályzatban előírtak szerinti teljesítéséért.

2. §

A hivatalvezető segíti a Bíróságot, az elnököt, a tanácselnököt és a bírákat valamennyi hivatali feladatuk ellátásában.

18. cikk

A hivatalvezető őrzi a pecséteket. Ő felel az irattárért, és gondozza a Bíróság kiadványait.

19. cikk

Ha e szabályzat 4. és 27. cikke másként nem rendelkezik, a hivatalvezető részt vesz a Bíróság és a tanácsok ülésein.

2. szakasz – A Bíróság egyéb szervezeti egységei

20. cikk

1. §

A Bíróság tisztviselőit és egyéb alkalmazottait a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek megfelelően nevezik ki.

2. §

Hivatalba lépésük előtt a tisztviselők az elnök előtt, a hivatalvezető jelenlétében a következő esküt teszik:

„Esküszöm, hogy az Európai Közösségek Bírósága által reám bízott feladatokat teljes hivatali hűség és titoktartás mellett, lelkiismeretesen látom el.”

21. cikk

A Bíróság szervezeti egységeinek felépítését a hivatalvezető javaslatára a Bíróság határozza meg, illetve módosítja.

22. cikk

A Bíróság nyelvi szolgálatot hoz létre, amelynek tagjai megfelelő jogi képzettséggel és a Bíróság több hivatalos nyelvének alapos ismeretével rendelkező szakértők.

23. cikk

A hivatalvezető – a Bíróság elnökének felügyelete alatt – felelős a Bíróság igazgatásáért, pénzügyeiért és számviteléért; ebben a tevékenységében tanácsos segíti.

4. fejezet

SEGÉDELŐADÓK

24. cikk

1. §

Ha a Bíróság az előtte folyamatban lévő ügyek vizsgálata és előkészítése érdekében szükségesnek tartja, az Alapokmány 13. cikke alapján segédelőadók kinevezését javasolja.

2. §

A segédelőadók feladata különösen:

– az elnök segítése az ideiglenes intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárásokban, és

– az előadó bírák munkájának segítése.

3. §

Feladataik ellátása során a segédelőadók – az esettől függően – a Bíróság elnökének, a tanácselnöknek vagy az előadó bírónak vannak alárendelve.

4. §

Hivatalba lépésük előtt a segédelőadók a Bíróság előtt leteszik az e szabályzat 3. cikkében előírt esküt.

5. fejezet

A BÍRÓSÁG MŰKÖDÉSE

25. cikk

1. §

A nagytanács üléseinek, valamint a Bíróság teljes üléseinek napját és időpontját az elnök tűzi ki.

2. §

Az öt és három bíróból álló tanácsok üléseinek napját és időpontját azok elnökei tűzik ki.

3. §

A Bíróság úgy is dönthet, hogy egy vagy több ülést a Bíróság székhelyén kívül tart.

26. cikk

1. §

Ha egy bíró távolléte vagy akadályoztatása miatt a bírák páros számban vannak jelen, e szabályzat 6. cikke értelmében a rangsorban leghátul álló bíró a tanácskozáson nem vesz részt, kivéve, ha ő az előadó bíró. Ebben az esetben a rangsorban közvetlenül előtte álló bíró nem vesz részt a tanácskozáson.

2. §

Ha a nagytanács vagy a Bíróság teljes ülésének összehívását követően megállapítják, hogy nincs jelen az Alapokmány 17. cikkének harmadik vagy negyedik bekezdésében említett határozatképességhez szükséges számú bíró, az elnök a határozatképesség biztosításáig elnapolja az ülést.

3. §

Ha az öt vagy három bíróból álló tanácsban nincs jelen az Alapokmány 17. cikkének második bekezdésében említett határozatképességhez szükséges számú bíró, és az akadályoztatott bírákat a 11e. cikknek megfelelően nem lehet helyettesíteni, erről a tanácselnök tájékoztatja a Bíróság elnökét, aki a tanács létszámának kiegészítése érdekében másik bírót jelöl ki.

27. cikk

1. §

A Bíróság tanácskozásai zártak.

2. §

A tanácskozáson kizárólag azok a bírák vehetnek részt, akik a szóbeli szakaszban közreműködtek, valamint esetenként még az ügy vizsgálatával megbízott segédelőadó.

3. §

A tanácskozáson részt vevő valamennyi bíró kifejti és indokolja véleményét.

4. §

Ha valamelyik bíró azt kéri, szavazásra bocsátás előtt a kérdést az általa választott nyelven megfogalmazzák, és írásban átadják a Bíróságnak.

5. §

A Bíróság határozatát a bírák többsége által a végső vitát követően elfogadott álláspont határozza meg. A szavazatokat az e szabályzat 6. cikkében megállapított rangsorral ellentétes sorrendben kell leadni.

6. §

A kérdések tárgyával, megfogalmazásával vagy sorrendjével, illetve a szavazás értelmezésével kapcsolatos véleménykülönbségek esetén a Bíróság határoz.

7. §

Amikor a Bíróság tanácskozása igazgatási kérdéseket érint, a főtanácsnokok szavazati joggal vesznek részt. A hivatalvezető szintén jelen van, kivéve, ha a Bíróság másként határoz.

8. §

Amikor a Bíróság a hivatalvezető jelenléte nélkül ülésezik, szükség esetén megbízza az e szabályzat 6. cikke szerinti rangsorban leghátul álló bírót, hogy készítsen jegyzőkönyvet, amelyet az elnök és ez a bíró ír alá.

28. cikk

1. §

Ha a Bíróság másként nem határoz, a törvénykezési szünetek a következők:

– december 18-tól január 10-ig,
– a húsvétot megelőző vasárnaptól a húsvétot követő második vasárnapig,
– július 15-től szeptember 15-ig.

A törvénykezési szünetek alatt az elnök hatáskörét a Bíróság székhelyén – a hivatalvezetővel kapcsolatot tartva – az elnök gyakorolja, vagy pedig az a tanácselnök, illetve másik bíró, akit az elnök saját helyettesítésére felkér.

2. §

Sürgős esetben az elnök a törvénykezési szünet alatt is összehívhatja a bírákat és a főtanácsnokokat.

3. §

A Bíróság megtartja a székhelye szerinti hivatalos munkaszüneti napokat.

4. §

A Bíróság indokolt esetben a bírák és a főtanácsnokok részére szabadságot engedélyezhet.

6. fejezet

A NYELVHASZNÁLAT SZABÁLYAI

29. cikk

1. §

Az eljárás nyelve angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák vagy szlovén.

2. §

Az eljárás nyelvét a felperes választja meg, a következő rendelkezésekre is figyelemmel:

a) ha az alperes tagállam, illetve tagállambeli természetes vagy jogi személy, az eljárás nyelve ennek az államnak a hivatalos nyelve; ha ennek az államnak több hivatalos nyelve is van, a felperes választhat közülük;

b) a felek együttes kérelmére az 1. §-ban említett valamely másik nyelv használata engedélyezhető az eljárás egészére vagy annak egy részére;

c) az a) és b) pont rendelkezéseitől eltérve – a fél kérelmére, valamint a másik fél és a főtanácsnok meghallgatását követően – az 1. §-ban említettek közül másik nyelv használata engedélyezhető az eljárás egészére vagy annak egy részére; ilyen kérelmet az Európai Közösségek intézményei nem terjeszthetnek elő.

Az e szabályzat 103. cikkében említett esetekben az eljárás nyelve annak a nemzeti bíróságnak a nyelve, amely a Bírósághoz fordult. Az alapeljárásban részt vevő fél kellően megalapozott kérelmére, valamint az alapeljárásban részt vevő másik fél és a főtanácsnok meghallgatását követően a szóbeli szakaszban engedélyezhető az 1. §-ban említett más nyelv használata.

A fenti kérelmekről az elnök határozhat; az elnök e kérelmeket a Bíróság elé utalhatja, illetve ha a felek hozzájárulása nélkül kíván helyt adni a kérelemnek, köteles azt a Bíróság elé utalni.

3. §

Az eljárás nyelvét kell használni különösen a felek beadványaiban és szóbeli előadásaiban, valamint az azokhoz mellékelt iratokban és dokumentumokban, továbbá a Bíróság jegyzőkönyveiben és határozataiban.

Minden más nyelven megfogalmazott, benyújtott vagy mellékelt irathoz és dokumentumhoz csatolni kell azoknak az eljárás nyelvén készített fordítását is.

Nagy terjedelmű iratok és dokumentumok esetében azonban a fordítás kivonatokra korlátozódhat. A Bíróság – hivatalból vagy a

fél kérelmére – bármikor részletesebb vagy teljes fordítást követelhet meg.

Az előző rendelkezésektől eltérően a tagállamoknak joguk van saját hivatalos nyelvüket használni, ha a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásba beavatkoznak, vagy ha a 103. cikkben említett előzetes döntéshozatali eljárásban vesznek részt. Ezt a rendelkezést mind az írásban előadottakra, mind a szóbeli nyilatkozatokra alkalmazni kell. A hivatalvezető minden esetben gondoskodik arról, hogy ezeket lefordítsák az eljárás nyelvére.

Azok az EGT-megállapodásban részes államok, amelyek nem tagállamok, valamint az EFTA Felügyeleti Hatóság engedélyt kaphatnak arra, hogy az eljárás nyelve helyett az 1. §-ban említett másik nyelvet használjanak, amikor a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásba beavatkoznak, vagy amikor az Alapokmány 23. cikkében említett előzetes döntéshozatali eljárásban vesznek részt. Ezt a rendelkezést mind az írásban előadottakra, mind a szóbeli nyilatkozatokra alkalmazni kell. A hivatalvezető minden esetben gondoskodik arról, hogy ezeket lefordítsák az eljárás nyelvére.

Azok a harmadik államok, amelyek az Alapokmány 23. cikke negyedik bekezdésének megfelelően előzetes döntéshozatali eljárásban vesznek részt, engedélyt kaphatnak arra, hogy az eljárás nyelve helyett az 1. §-ban említett másik nyelvet használjanak. Ezt a rendelkezést mind az írásban előadottakra, mind a szóbeli nyilatkozatokra alkalmazni kell. A hivatalvezető minden esetben gondoskodik arról, hogy ezeket lefordítsák az eljárás nyelvére.

4. §

Ha a tanú vagy szakértő úgy nyilatkozik, hogy nem képes megfelelően kifejezni magát az e cikk 1. §-ában említett nyelvek egyikén, a Bíróság engedélyezi számára, hogy nyilatkozatait másik nyelven adja elő. A hivatalvezető gondoskodik az eljárás nyelvére történő fordításról.

5. §

A Bíróság elnöke és a tanácselnökök a tárgyalás vezetése során, az előadó bíró mind az előzetes jelentésében, mind a tárgyalásra készített jelentésében, a bírák és a főtanácsnokok a kérdések feltevésekor, valamint a főtanácsnokok az indítványaikban használhatnak az eljárás nyelvétől eltérő, az e cikk 1. §-ában említett valamely más nyelvet is. A hivatalvezető gondoskodik az eljárás nyelvére történő fordításról.

30. cikk

1. §

A hivatalvezető – bármely bíró, a főtanácsnok vagy a fél kérelmére – intézkedik az iránt, hogy a Bíróság előtti eljárás során elhangzottakat vagy írásban rögzítetteket lefordítsák a 29. cikk 1. §-ában említett nyelvek közül az általuk választott nyelvre.

2. §

A Bíróság kiadványai a Tanács 1. rendeletének 1. cikkében említett nyelveken jelennek meg.

31. cikk

Az eljárás nyelvén vagy – adott esetben – az e szabályzat 29. cikke alapján engedélyezett más nyelven megfogalmazott szövegek hitelesek.

7. fejezet

A MEGHATALMAZOTTAK, TANÁCSADÓK ÉS ÜGYVÉDEK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

32. cikk

1. §

Azok a meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek, akik a Bíróság vagy a Bíróság által jogsegély nyújtása iránt megkeresett igazságügyi hatóság előtt jelennek meg, az általuk az üggyel vagy a felekkel kapcsolatban, szóban vagy írásban tett nyilatkozatok miatt nem vonhatók felelősségre (mentesség).

2. §

A meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek ezenkívül a következő kiváltságokban és kedvezményekben részesülnek:

a) az eljárással kapcsolatos valamennyi irat és dokumentum mentes mind az átvizsgálás, mind a lefoglalás alól; vita esetén azokat a vámhatóság vagy a rendőrség pecséttel láthatja el, majd a Bírósághoz késedelem nélkül megküldi annak érdekében, hogy azokat a hivatalvezető és az érdekelt jelenlétében megvizsgálhassák;

b) a meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek jogosultak arra, hogy a feladataik ellátásához szükséges külföldi fizetőeszközöket számukra kiutalják;

c) a meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a feladatuk ellátásához szükséges mértékben szabadon utazhatnak.

33. cikk

Az előző cikkben meghatározott kiváltságok, mentességek és kedvezmények igénybevételéhez az ezekre jogosult személyek előzetesen igazolják jogosultságukat:

a) a meghatalmazottak olyan hivatalos dokumentumot mutatnak fel, amelyet meghatalmazójuk állított ki, aki ennek másolati példányát haladéktalanul megküldi a hivatalvezetőnek;

b) a tanácsadók és ügyvédek a hivatalvezető által aláírt igazolást mutatnak fel. Ennek érvényessége meghatározott időtartamra korlátozódik, amely az eljárás időtartamától függően meghosszabbítható vagy lerövidíthető.

34. cikk

Az e szabályzat 32. cikkében meghatározott kiváltságokat, mentességeket és kedvezményeket kizárólag az eljárás megfelelő lefolytatása érdekében biztosítják.

A Bíróság megvonhatja a mentességet, ha úgy ítéli meg, hogy ez nem akadályozza az eljárás megfelelő lefolytatását.

35. cikk

1. §

Az a tanácsadó vagy ügyvéd, akinek a Bírósággal vagy valamelyik bíróval, főtanácsnokkal vagy a hivatalvezetővel szemben tanúsított magatartása sérti a Bíróság tekintélyét, illetve aki a feladatai ellátásának céljára biztosított jogaival visszaél, a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság végzésével az eljárásból bármikor kizárható; az érintettnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy védekezhessen.

Ez a végzés azonnal végrehajtható.

2. §

Ha a tanácsadót vagy az ügyvédet kizárják az eljárásból, az eljárást az elnök által meghatározott időtartamra fel kell függeszteni, hogy az érintett fél másik tanácsadót vagy ügyvédet bízhasson meg.

3. §

Az e cikk rendelkezései alapján hozott határozatok visszavonhatók.

36. cikk

E fejezet rendelkezései azokra az egyetemi tanárokra is megfelelően alkalmazandók, akik az Alapokmány 19. cikkének megfelelően a Bíróság előtt eljárhatnak.

II. CÍM
ELJÁRÁS

1. fejezet
ÍRÁSBELI SZAKASZ

37. cikk

1. §

A fél meghatalmazottja vagy ügyvédje köteles minden eljárási irat eredeti példányát aláírni.

Az eredeti eljárási iratot – a benne említett összes melléklettel együtt – öt másolati példánnyal a Bíróság részére, továbbá annyi másolati példánnyal együtt kell benyújtani, ahány fél az eljárásban részt vesz. A másolatokat az azokat benyújtó fél hitelesíti.

2. §

Az intézmények ezen kívül a Bíróság által megállapított határidőn belül benyújtják valamennyi eljárási irat fordítását a Tanács 1. rendeletének 1. cikkében említett többi nyelven is. Az előző § utolsó bekezdése megfelelően alkalmazandó.

3. §

Valamennyi eljárási iratot keltezéssel kell ellátni. Az eljárási határidők számításánál kizárólag a Hivatalhoz történt benyújtás napja irányadó.

4. §

Valamennyi eljárási irathoz irattartót kell mellékelni, amely tartalmazza a fél által hivatkozott iratokat és dokumentumokat, valamint ezek jegyzékét.

5. §

Ha az irat vagy dokumentum terjedelmére való tekintettel abból kizárólag kivonatokat mellékelnek az eljárási irathoz, a Hivatalhoz az egész iratot vagy dokumentumot, illetve annak teljes másolatát be kell nyújtani.

6. §

Az 1–5. § rendelkezéseinek sérelme nélkül az eljárási határidők számításának szempontjából az a nap irányadó, amelyen az eljárási irat aláírással ellátott eredeti példányának másolata – a 4. §-ban említett jegyzékkel együtt – faxon vagy a Bíróságnál rendelkezésre álló más távközlési eszköz útján a Hivatalhoz beérkezik, feltéve hogy az eljárási irat aláírással ellátott eredeti példányát és az 1. § második bekezdésében említett mellékleteket és másolatokat ezt követően legkésőbb tíz napon belül benyújtják a Hivatalhoz.

38. cikk

1. §

Az Alapokmány 21. cikkében említett keresetlevél tartalmazza a következőket:

a) a felperes neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) annak a félnek a megjelölése, aki ellen a keresetet benyújtották;

c) a jogvita tárgya és a felhozott jogalapok rövid ismertetése;

d) a felperes kérelmei;

e) szükség estén a felajánlott bizonyítékok megjelölése.

2. §

A keresetlevélben az eljárás céljára kézbesítési címet kell megjelölni a Bíróság székhelyén. Meg kell jelölni továbbá annak a személynek a nevét, aki felhatalmazást kapott a kézbesítendő iratok átvételére, és ehhez hozzájárult.

Az első bekezdésben említett kézbesítési cím mellett vagy helyett a keresetlevélben jelezni lehet, hogy az ügyvéd vagy a meghatalmazott hozzájárul ahhoz, hogy a kézbesítést részére faxon vagy más távközlési eszköz útján teljesítsék.

Ha a keresetlevél nem felel meg az első és második bekezdésben említett követelményeknek, a hiány pótlásáig az érintett félnek szánt valamennyi – az eljárással kapcsolatos – kézbesítést e fél meghatalmazottjának vagy ügyvédjének címzett ajánlott levélként kell teljesíteni. Ebben az esetben a 79. cikk 1. §-ától eltérően az ajánlott levélnek a Bíróság székhelye szerinti postahivatalnál történő feladásával a kézbesítést szabályszerűen teljesítettnek kell tekinteni.

3. §

A felet segítő vagy képviselő ügyvéd köteles igazolást benyújtani a Hivatalhoz arról, hogy jogosult eljárni valamely tagállam bírósága, illetve az EGT-megállapodás valamely más részes államának bírósága előtt.

4. §

Ha szükséges, a keresetlevéllel együtt az Alapokmány 21. cikkének második bekezdésében meghatározott iratokat is be kell nyújtani.

5. §

A magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek által benyújtott keresetlevélhez a következőket kell csatolni:

a) az említett jogi személyt létesítő vagy szabályozó okirat, illetve a cégjegyzékből vagy az egyesületek nyilvántartásából származó újabb keletű kivonat, illetve a jogi személy jog szerinti létezésének bármely más bizonyítéka;

b) bizonyíték arról, hogy a jogi személy ügyvédje számára adott meghatalmazás erre felhatalmazott személy által, szabályszerűen lett kiállítva.

6. §

Az EK-Szerződés 238. és 239. cikke, valamint az EAK-Szerződés 153. és 154. cikke alapján, a Közösség által vagy javára kötött közjogi vagy magánjogi szerződésben foglalt választottbírósági kikötés alapján benyújtott keresetlevélhez csatolni kell az e választottbírósági kikötést tartalmazó szerződés egy példányát, illetve az érintett tagállamok között megkötött külön megállapodás egy példányát.

7. §

Ha a keresetlevél nem felel meg az e cikk 3–6. §-ában meghatározott követelményeknek, a hivatalvezető a hiánypótlásra vagy a

fent említett iratok benyújtására ésszerű határidőt állapít meg a felperes számára. Ha a felperes az előírt határidőn belül elmulasztja a hiánypótlást vagy a szükséges iratok benyújtását, a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság határoz arról, hogy e követelmények be nem tartása miatt a keresetlevél alaki okból elfogadhatatlan-e.

39. cikk

A keresetlevelet kézbesítik az alperes részére. Az előző cikk 7. §-ában említett esetben a kézbesítést haladéktalanul teljesíteni kell, amint a hiánypótlás megtörtént, illetve amint a Bíróság megállapította, hogy a keresetlevél – az előző cikkben említett formai követelmények be nem tartása ellenére – elfogadható.

40. cikk

1. §

A keresetlevél kézbesítését követő egy hónapon belül az alperes ellenkérelmet terjeszt elő. Ez tartalmazza a következőket:

a) az alperes neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) a felhozott ténybeli és jogi érvek;

c) az alperes kérelmei;

d) a felajánlott bizonyítékok megjelölése.

Az ellenkérelemre e szabályzat 38. cikkének 2–5. §-a megfelelően alkalmazandó.

2. §

Az előző §-ban megállapított határidőt az elnök az alperes indokolással ellátott kérelmére meghosszabbíthatja.

41. cikk

1. §

A keresetlevelet és az ellenkérelmet ki lehet egészíteni a felperes válaszával és az alperes viszonválaszával.

2. §

Az elnök állapítja meg ezeknek az eljárási iratoknak a benyújtási határidejét.

42. cikk

1. §

A válaszban, illetve a viszonválaszban a felek további bizonyítékokat ajánlhatnak fel érveik alátámasztására. A bizonyítékok késedelmes felajánlását indokolni kell.

2. §

Az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

Ha az eljárás során a fél az előző bekezdésben említett új jogalapot hoz fel, az elnök – a rendes eljárási határidő lejárta után, az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően – a másik fél számára határidőt állapíthat meg a jogalap megválaszolására.

A jogalap elfogadhatóságáról az eljárást befejező ítéletben döntenek.

43. cikk

Az elnök a felek és – ha a 10. cikk 2. §-ában említett kijelölés már megtörtént – a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás bármely szakaszában elrendelheti, hogy az írásbeli vagy a szóbeli szakasz lefolytatása vagy az eljárást befejező ítélet meghozatala céljából két vagy több, azonos tárgyat érintő ügyet a közöttük lévő összefüggés miatt egyesítsenek. Az ügyeket az elnök később újra elkülönítheti. Az elnök ezeket a kérdéseket a Bíróság elé utalhatja.

1a. fejezet

ELŐZETES JELENTÉS ÉS AZ ÜGYEK ÍTÉLKEZŐ TESTÜLETEK ELÉ UTALÁSA

44. cikk

1.§

Az elnök kitűzi azt a határnapot, amikor az előadó bírónak be kell nyújtania előzetes jelentését a Bíróság általános értekezletének, az esettől függően

a) a viszonválasz előterjesztését követően;

b) ha választ vagy viszonválaszt nem terjesztettek elő, azt követően, hogy a 41. cikk 2. §-ának megfelelően megállapított határidő lejárt;

c) azt követően, hogy az érdekelt fél kijelentette, hogy a válasz vagy a viszonválasz előterjesztésének jogáról lemond;

d) a 62a. cikkben említett gyorsított eljárás alkalmazása esetén, amikor az elnök kitűzi a tárgyalási határnapot.

2. §

Az előzetes jelentés javaslatokat tartalmaz arra nézve, hogy szükséges-e bizonyításfelvétel vagy egyéb előkészítő intézkedés, valamint arra nézve, hogy az ügyet melyik ítélkező testület elé utalják. A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá az előadó bíró javaslatát arra vonatkozóan, hogy a 44a. cikknek megfelelően eltekintsenek-e a tárgyalástól, illetve az Alapokmány 20. cikkének ötödik bekezdése alapján eltekintsenek-e a főtanácsnok indítványától.

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően határoz az előadó bíró javaslatairól.

3. §

A Bíróság minden ügyet öt vagy három bíróból álló tanácsok elé utal, ha az ügy bonyolultsága vagy jelentősége, illetve egyéb különleges körülmények nem követelik meg a nagytanács elé történő utalást.

Nem lehet azonban öt vagy három bíróból álló tanács elé utalni az ügyet, ha az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy közösségi intézmény kérte, hogy az ügyben a nagytanács határozzon. E rendelkezés értelmében az eljárásban félnek tekintendő minden olyan tagállam vagy intézmény, amely az eljárásban félként vagy beavatkozóként vesz részt, vagy amely az e szabályzat 103. cikkében említett előzetes döntéshozatali eljárás keretében írásbeli észrevételeket terjesztett elő. Az e bekezdésben említett kérelmet a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákban nem lehet előterjeszteni.

A Bíróság teljes ülésben jár el az Alapokmány 16. cikke negyedik bekezdése alapján elé terjesztett ügyekben. A Bíróság a teljes ülés elé utalhatja azt az ügyet, amelyet az Alapokmány 16. cikke ötödik bekezdésének megfelelően kivételes jelentőségűnek ítél.

4. §

Az az ítélkező testület, amelynek az ügyet kiosztották, az eljárás bármely szakaszában visszautalhatja az ügyet a Bírósághoz annak érdekében, hogy az ügyet nagyobb létszámú ítélkező testületnek osszák ki.

5. §

Ha az ítélkező testület bizonyításfelvételt rendel el, és azt nem maga folytatja le, ezzel a feladattal az e szabályzat 9. cikkének 2. §-ában említett tanácsot bízhatja meg.

Ha a szóbeli szakaszt bizonyításfelvétel nélkül nyitják meg, az ítélkező testület elnöke tűzi ki a szóbeli szakasz megnyitásának határnapját.

44a. cikk

Az e szabályzatban megállapított különleges rendelkezések sérelme nélkül a Bíróság előtti eljárás szóbeli szakaszt is magában foglal. A 40. cikk 1. §-ában és – adott esetben – a 41. cikk 1. §-ában említett beadványok benyújtását követően azonban a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján eljárva és a főtanácsnok meghallgatását követően – másként is határozhat, ha egyik fél sem terjesztett elő meghallgatására irányuló, indokolással ellátott kérelmet. A kérelmet attól számított egy hónapon belül lehet előterjeszteni, hogy a felet értesítették az írásbeli szakasz befejezéséről. Az elnök ezt a határidőt meghosszabbíthatja.

2. fejezet

BIZONYÍTÁSFELVÉTEL ÉS ELŐKÉSZÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

1. szakasz – Bizonyításfelvétel

45. cikk

1. §

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően végzéssel határozza meg az általa megfelelőnek tartott bizonyítási eszközöket, és megjelöli a bizonyítandó tényeket. A Bíróság, mielőtt a 2.§ c), d) és e) pontjában említett bizonyítási eszközökről határoz, a feleket meghallgatja.

A végzést kézbesítik a felek részére.

2. §

Az Alapokmány 24. és 25. cikkének sérelme nélkül a bizonyítási eszközök a következők:

a) a felek személyes megjelenése;

b) tájékoztatás kérése és dokumentumok benyújtása;

c) tanúvallomás;

d) szakértői vélemény;

e) helyszíni szemle.

3. §

A Bíróság az általa elrendelt bizonyítási cselekményeket maga végzi el, vagy azzal az előadó bírót bízza meg.

A bizonyításfelvételben a főtanácsnok is részt vesz.

4. §

Ellenbizonyítás és a felajánlott bizonyítékok kiegészítése megengedett.

46. cikk

1. §

Az e szabályzat 45. és 47–53. cikke által a Bíróságra ruházott hatásköröket a bizonyításfelvétellel megbízott tanács gyakorolja; a Bíróság elnökére ruházott hatásköröket a tanácselnök gyakorolja.

2. §

A tanács előtti eljárásban e szabályzat 56. és 57. cikke megfelelően alkalmazandó.

3. §

A felek a bizonyításfelvételnél jelen lehetnek.

2. szakasz – A tanú és a szakértő idézése és kihallgatása, illetve meghallgatása

47. cikk

1. §

A Bíróság hivatalból vagy a felek indítványára a főtanácsnok meghallgatását követően bizonyos tények tekintetében tanúbizonyítás lefolytatását rendelheti el. A Bíróság végzésének meg kell jelölnie a bizonyítandó tényeket.

A Bíróság a tanút hivatalból vagy a felek indítványára, illetve a főtanácsnok javaslatára idézi meg.

A fél által előterjesztett, tanúkihallgatásra irányuló indítványnak pontosan meg kell jelölnie, hogy mely tényekre vonatkozóan, és milyen okokból szükséges a tanút kihallgatni.

2. §

A tanút, akinek kihallgatása szükséges, a Bíróság végzéssel idézi, amely tartalmazza a következőket:

a) a tanú vezetékneve, utóneve(i), foglalkozása és lakcíme;

b) azoknak a tényeknek a megjelölése, amelyekkel kapcsolatban a tanút ki fogják hallgatni;

c) szükség esetén utalás azokra a rendelkezésekre, amelyeket a Bíróság a tanúnál felmerülő költségek megtérítéséről hozott, továbbá a meg nem jelenő tanúval szemben kiszabható bírságokra való utalás.

Ezt a végzést kézbesítik a felek és a tanú részére.

3. §

A Bíróság az olyan tanú idézését, akinek a kihallgatását a fél indítványozta, a kihallgatás várható költségeit fedező összegnek a Bíróság pénztáránál történő letétbe helyezésétől teheti függővé; ezt az összeget a Bíróság állapítja meg.

A Bíróság pénztára megelőlegezi a hivatalból idézett tanú kihallgatásához szükséges pénzösszeget.

4. §

A tanút – személyazonosságának megállapítását követően – az elnök tájékoztatja arról, hogy tanúvallomását e szabályzat rendelkezéseinek megfelelően meg kell erősítenie.

A tanút a Bíróság hallgatja ki; erről a feleket – megjelenésük érdekében – előzetesen értesítik. A tanúvallomást követően az elnök – a felek indítványára vagy hivatalból – kérdéseket tehet fel a tanúnak.

Ugyanez a jogosultság megilleti a többi bírót és a főtanácsnokot is.

Az elnök engedélyével a felek képviselői is tehetnek fel kérdéseket a tanúnak.

5. §

Tanúvallomását követően a tanú a következő esküt teszi:

„Esküszöm, hogy az igazat, a teljes igazat és csakis az igazat mondtam.”

A Bíróság a felek meghallgatását követően felmentheti a tanút az eskütétel alól.

6. §

A hivatalvezető a tanúvallomásról jegyzőkönyvet vesz fel.

A jegyzőkönyvet az elnök vagy a tanú kihallgatásával megbízott előadó bíró és a hivatalvezető írja alá. Ezeket az aláírásokat megelőzően biztosítani kell azt, hogy a tanú ellenőrizhesse a jegyzőkönyv tartalmát, és azt aláírja.

A jegyzőkönyv közokiratnak minősül.

48. cikk

1. §

A szabályszerűen megidézett tanú köteles az idézésnek eleget tenni, és a tárgyaláson megjelenni.

2. §

Ha a szabályszerűen megidézett tanú nem jelenik meg a Bíróság előtt, a Bíróság 5000 euróig [1] terjedő pénzbírságot szabhat ki vele szemben, és – a tanú költségére – újabb idézését rendelheti el.

Ugyanilyen pénzbírságot lehet kiszabni azzal a tanúval szemben, aki a tanúvallomást vagy az eskütételt, illetve – adott esetben – az esküvel egyenértékű ünnepélyes nyilatkozat megtételét alapos ok nélkül megtagadja.

3. §

Ha a tanú elfogadható kimentéssel él a Bíróság előtt, mentesíthető a vele szemben kiszabott pénzbírság megfizetése alól. A kiszabott pénzbírság összegét a tanú kérelmére mérsékelni lehet, ha bizonyítja, hogy az jövedelmével nem áll arányban.

4. §

Az e cikk alapján kiszabott büntetéseket és egyéb elrendelt intézkedéseket az EK-Szerződés 244. és 256. cikke, valamint az EAK-Szerződés 159. és 164. cikke rendelkezéseinek megfelelően kell végrehajtani.

49. cikk

1. §

A Bíróság szakértői vélemény beszerzését rendelheti el. A szakértő kirendeléséről szóló végzésben meghatározzák a szakértő feladatát és a szakvélemény előterjesztésére rendelkezésre álló határidőt.

2. §

A szakértő a végzésről és a feladata ellátásához szükséges valamennyi iratról másolatot kap. A szakértő az előadó bíró felügyelete alatt áll, aki a szakértő által végzett vizsgálatok során jelen lehet, és akit a szakértő folyamatosan tájékoztat feladata teljesítésének előrehaladásáról.

A Bíróság elrendelheti, hogy a felek vagy valamely fél a szakértői vélemény költségeit fedező összeget helyezzen letétbe.

3. §

A szakértő kérelmére a Bíróság tanú kihallgatását rendelheti el; a tanú kihallgatása e szabályzat 47. cikkének rendelkezései szerint történik.

4. §

A szakértő kizárólag olyan kérdésekről adhat véleményt, amelyeket kifejezetten elé terjesztettek.

5. §

Miután a szakértő előterjesztette szakvéleményét, a Bíróság elrendelheti meghallgatását, amelyről a feleket – megjelenésük érdekében – értesíti.

Az elnök engedélyével a felek képviselői kérdéseket tehetnek fel a szakértőnek.

6.§

Szakvéleményének előterjesztését követően a szakértő a következő esküt teszi a Bíróság előtt:

„Esküszöm, hogy feladatomat lelkiismeretesen és pártatlanul láttam el."

A Bíróság a felek meghallgatását követően felmentheti a szakértőt az eskütétel alól.

50. cikk

1. §

Ha a fél kifogást emel a tanúval vagy a szakértővel szemben annak alkalmatlansága, méltatlansága vagy egyéb ok miatt, vagy ha a tanú, illetve a szakértő megtagadja a vallomástételt, illetve a szakértői vélemény adását, az eskütételt vagy az esküvel egyenértékű ünnepélyes nyilatkozat megtételét, az ügyben a Bíróság határoz.

2. §

A tanúval vagy szakértővel szemben a tanút idéző vagy a szakértőt kirendelő végzés kézbesítését követő két héten belül lehet kifogást emelni; a kifogást tartalmazó iratnak meg kell jelölnie a kifogás okait és a felajánlott bizonyítékokat.

51. cikk

1. §

A tanú és a szakértő jogosult útiköltsége és tartózkodási költségei megtérítésére. A Bíróság pénztára ezeket megelőlegezheti számára.

2. §

A tanú jogosult jövedelemkiesése megtérítésére, a szakértő pedig munkája díjazására. A költségtérítést vagy a díjat a Bíróság pénztára azt követően fizeti ki a tanú vagy a szakértő részére, hogy az kötelességének, illetve feladatának eleget tett.

52. cikk

Az e szabályzat 125. cikkében említett kiegészítő szabályzatban meghatározott feltételek szerint a Bíróság – a fél kérelmére vagy hivatalból – jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő tanú kihallgatása vagy szakértő meghallgatása céljából.

53. cikk

1. §

A hivatalvezető minden tárgyalásról jegyzőkönyvet készít. E jegyzőkönyvet az elnök és a hivatalvezető írja alá. A jegyzőkönyv közokiratnak minősül.

2. §

A felek a Hivatalnál minden jegyzőkönyvbe és szakértői véleménybe betekinthetnek, és azokról saját költségükre másolatokat kaphatnak.

3. szakasz – A bizonyításfelvétel lezárása

54. cikk

Ha a Bíróság a felek írásbeli észrevételeinek előterjesztésére nem állapít meg határidőt, az elnök a bizonyításfelvétel befejezését követően kitűzi a szóbeli szakasz megnyitásának határnapját.

Ha az írásbeli észrevételek előterjesztésére határidőt állapítanak meg, az elnök e határidő lejárta után tűzi ki a szóbeli szakasz megnyitásának határnapját.

4. szakasz – Előkészítő intézkedések

54a. cikk

Az előadó bíró és a főtanácsnok felhívhatja a feleket, hogy megadott határidőn belül szolgáltassanak minden olyan, a tényekre vonatkozó információt és minden olyan dokumentumot vagy más adatot, amelyet lényegesnek tart. Az így szolgáltatott információkat és dokumentumokat a többi félnek is meg kell küldeni.

[1] Lásd az 1103/97/EK tanácsi rendelet (HL L 162., 1997.6.19., 1. o.) 2. cikkét.

3. fejezet

SZÓBELI SZAKASZ

55. cikk

1. §

Ha az e szabályzat 85. cikke szerinti soronkívüliség mást nem tesz szükségessé, a Bíróság az előtte folyamatban lévő ügyeket a bizonyításfelvételek lezárásának sorrendjében bírálja el. Ha a bizonyításfelvételt több ügyben egyszerre zárják le, a sorrend annak alapján kerül meghatározásra, hogy a keresetleveleket mikor jegyezték be a nyilvántartásba.

2. §

Az elnök különleges körülmények esetén elrendelheti, hogy valamely ügyet soron kívül bíráljanak el.

Az elnök különleges körülmények esetén hivatalból vagy a fél kérelmére – a felek és a főtanácsnok meghallgatását követően – az ügy elbírálását későbbre halaszthatja. Ha az ügyben érintett felek együttesen kérik a halasztást, az elnök kérelmüknek helyt adhat.

56. cikk

1. §

A tárgyalást az elnök nyitja meg és vezeti; ő gondoskodik a tárgyalás rendjének fenntartásáról.

2. §

A nyilvánosság kizárásának elrendelése esetén a tárgyaláson elhangzottak nem tehetők közzé.

57. cikk

Az elnök a tárgyalás során kérdéseket tehet fel a felek meghatalmazottainak, tanácsadóinak vagy ügyvédeinek.

Ugyanez a jogosultság megilleti a többi bírót és a főtanácsnokot is.

58. cikk

A felek kizárólag meghatalmazottjuk, tanácsadójuk vagy ügyvédjük útján járhatnak el a tárgyaláson.

59. cikk

1. §

A főtanácsnok a szóbeli szakasz befejezése előtt szóban ismerteti indokolt indítványát.

2. §

A főtanácsnok indítványának ismertetését követően az elnök a szóbeli szakaszt befejezettnek nyilvánítja.

60. cikk

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően a 45. cikk 1. §-ának megfelelően bármikor elrendelhet bizonyításfelvételt, illetve elrendelheti bármely bizonyítási cselekmény megismétlését vagy kiegészítését. A Bíróság ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtásával a tanácsot vagy az előadó bírót bízhatja meg.

61. cikk

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

62. cikk

1. §

A hivatalvezető minden tárgyalásról jegyzőkönyvet készít. A jegyzőkönyvet az elnök és a hivatalvezető írja alá. A jegyzőkönyv közokiratnak minősül.

2. §

A felek a Hivatalban minden jegyzőkönyvbe betekinthetnek, és azokról saját költségükre másolatokat kaphatnak.

3a. fejezet

GYORSÍTOTT ELJÁRÁS

62a. cikk

1. §

A felperes vagy az alperes kérelmére az elnök – az előadó bíró javaslatára és a másik fél, valamint a főtanácsnok meghallgatását követően – kivételesen úgy dönthet, hogy e szabályzat rendelkezéseitől eltérve az ügyet gyorsított eljárásban bírálják el, ha az ügy rendkívüli sürgőssége azt követeli, hogy a Bíróság a lehető legrövidebb időn belül határozzon.

Az ügy gyorsított eljárásban történő elbírálása iránti kérelmet a keresetlevél, illetve az ellenkérelem előterjesztésével egy időben, külön iratban kell benyújtani.

2. §

Gyorsított eljárásban a keresetlevelet és az ellenkérelmet kizárólag abban az esetben lehet válasszal és viszonválasszal kiegészíteni, ha azt az elnök szükségesnek tartja.

Beavatkozó kizárólag akkor nyújthat be beavatkozási beadványt, ha azt az elnök szükségesnek tartja.

3. §

Közvetlenül az ellenkérelem előterjesztését – illetve, ha a gyorsított eljárásban történő elbírálásról szóló határozatot az ellenkérelem előterjesztése után hozták meg, e határozat meghozatalát – követően az elnök kitűzi a tárgyalási határnapot, amelyet azonnal közölni kell a felekkel. Az elnök a tárgyalást elhalaszthatja, ha a bizonyításfelvétel lefolytatása vagy egyéb előkészítő intézkedések végrehajtása ezt megköveteli.

A 42. cikk sérelme nélkül a szóbeli szakasz során a felek kiegészíthetik érveiket, és bizonyítékokat ajánlhatnak fel. A bizonyítékok késedelmes felajánlását indokolni kell.

4. §

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően határoz.

4. fejezet

ÍTÉLETEK

63. cikk

Az ítélet tartalmazza a következőket:

– annak feltüntetése, hogy azt a Bíróság hozta,

– az ítélet kihirdetésének napja,

– a határozathozatalban részt vevő elnök és bírák neve,

– a főtanácsnok neve,

– a hivatalvezető neve,

– a felek megnevezése,

– a felek meghatalmazottainak, tanácsadóinak és ügyvédeinek neve,

– a felek kérelmei,

– annak feltüntetése, hogy a főtanácsnokot meghallgatták,

– a tényállás rövid ismertetése,

– az indokolás,

– az ítélet rendelkező része, amely magában foglalja a költségekről való döntést is.

64. cikk

1. §

Az ítéletet nyilvános ülésen hirdetik ki, amelyről a feleket – megjelenésük érdekében – értesítik.

2. §

Az ítélet eredeti példányát – amelyet az elnök, a tanácskozáson részt vett bírák és a hivatalvezető írnak alá – lepecsételik, és a Hivatalban helyezik el; a feleknek az ítélet hiteles másolati példányát kézbesítik.

3. §

A hivatalvezető az ítélet kihirdetésének napját feljegyzi az ítélet eredeti példányára.

65. cikk

Az ítélet kihirdetésének napjától rendelkezik kötelező erővel.

66. cikk

1. §

Az ítéletek értelmezésére vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül a Bíróság – hivatalból, vagy a félnek az ítélet kihirdetésétől számított két héten belül előterjesztett kérelmére – kijavíthatja az elírásokat, számítási hibákat és a nyilvánvaló pontatlanságokat.

2. §

A felek, akiket a hivatalvezető megfelelő módon értesít, az elnök által megállapított határidőn belül írásbeli észrevételeket terjeszthetnek elő.

3. §

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően zárt ülésen határoz.

4. §

A kijavító végzés eredeti példányát a kijavított ítélet eredeti példányához mellékelik. Erről a végzésről a kijavított ítélet eredeti példányára széljegyzetet kell vezetni.

67. cikk

Ha a Bíróság a kérelmek valamely pontjáról vagy a költségekről nem határozott, az érdekelt fél az ítélet kézbesítését követő egy hónapon belül kérheti a Bíróságtól az ítélet kiegészítését.

A kérelmet kézbesítik a másik fél részére, aki az elnök által megállapított határidőn belül terjesztheti elő írásbeli észrevételeit.

Ezeknek az észrevételeknek az előterjesztése után a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – egyidejűleg határoz a kérelem elfogadhatóságáról és megalapozottságáról.

68. cikk

A Bíróság határozatai tárának kiadásáról a hivatalvezető gondoskodik.

5. fejezet

KÖLTSÉGEK

69. cikk

1. §

A költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni.

2. §

A Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

Több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.

3. §

Részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

A Bíróság a pernyertes felet is kötelezheti az olyan költségek megfizetésére, amelyeket megítélése szerint ez a fél szükségtelenül vagy rosszhiszeműen okozott a másik félnek.

4. §

Az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

Azok az EGT-megállapodásban részes államok, amelyek nem tagállamok, valamint az EFTA Felügyeleti Hatóság, ha beavatkoznak az eljárásba, szintén maguk viselik saját költségeiket.

A Bíróság elrendelheti, hogy az előző bekezdésben nem említett beavatkozók maguk viseljék saját költségeiket.

5. §

A Bíróság a keresetétől vagy a kérelmétől elálló felet kötelezi a költségek viselésére, ha a másik fél ezt az elállásra vonatkozó észrevételeiben kéri. A keresetétől vagy a kérelmétől elálló fél kérelmére azonban a Bíróság a másik felet kötelezi a költségek viselésére, ha ez a másik fél magatartása alapján indokoltnak látszik.

Ha a felek a költségekről megállapodtak, a Bíróság e megállapodás szerint határoz.

A költségviselésre irányuló kérelmek hiányában a felek maguk viselik saját költségeiket.

6. §

Ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz.

70. cikk

E szabályzat 69. cikke 3. §-a második bekezdésének sérelme nélkül a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákban az intézmények maguk viselik saját költségeiket.

71. cikk

Azokat a költségeket, amelyek a félnél a végrehajtás céljából merültek fel, a másik fél téríti meg a végrehajtás helye szerinti állam hatályos díjszabása szerint.

72. cikk

A Bíróság előtti eljárás ingyenes, a következő rendelkezésekre is figyelemmel:

a) a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően kötelezheti a Bíróságnak elkerülhető költségeket okozó felet azok megtérítésére;

b) azoknak a másolási vagy fordítási munkáknak a költségét, amelyeket a fél kérelmére végeztek, és amelyek a hivatalvezető megítélése szerint a szokásos mértéket meghaladják, a fél az e szabályzat 16. cikkének 5. §-ában említett díjszabás szerint köteles megtéríteni.

73. cikk

Az előző cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a következőket kell megtérítendő költségeknek tekinteni:

a) a tanúnak és a szakértőnek az e szabályzat 51. cikke értelmében fizetendő összegek;

b) a feleknél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek, különösen az utazási és tartózkodási költségek, valamint a meghatalmazottak, tanácsadók vagy ügyvédek díjazása.

74. cikk

1. §

A megtérítendő költségek vitatása esetén az e szabályzat 9. cikkének 2. §-a szerinti tanács, amelynek az ügyet kiosztották – az érintett fél kérelmére, az ellenérdekű fél észrevételeinek és a főtanácsnok indítványának meghallgatását követően – végzéssel határoz, amely ellen fellebbezésnek helye nincs.

2. §

A felek végrehajtás céljából a végzés hiteles másolatát igényelhetik.

75. cikk

1. §

A Bíróság a pénztárából fizetendő összegeket a székhelye szerinti ország pénznemében fizeti ki.

Az érdekelt kérelmére a kifizetést annak az országnak a pénznemében teljesítik, ahol a megtérítendő költségek keletkeztek, vagy ahol a kifizetésre okot adó cselekmények történtek.

2. §

Az egyéb adósok kifizetéseiket származási országuk pénznemében teljesítik.

3. §

A valutákat a kifizetés napján a Bíróság székhelye szerinti országban érvényes hivatalos árfolyamon kell átváltani.

6. fejezet

KÖLTSÉGMENTESSÉG

76. cikk

1. §

Ha a fél az eljárás költségeit teljes egészében vagy részben nem képes viselni, bármikor költségmentességet kérelmezhet.

A kérelemhez csatolni kell a kérelmező rászorultságát igazoló iratokat, különösen az illetékes hatóság által kiállított, a kérelmező kedvezőtlen anyagi körülményeit tanúsító okiratot.

2. §

Ha a kérelmet a kérelmező által indítani kívánt eljárást megelőzően terjesztik elő, a kérelemben röviden le kell írni a kereset tárgyát.

A kérelem benyújtásánál nem kötelező az ügyvédi képviselet.

3. §

Az elnök kijelöli az előadó bírót. Az a három bíróból álló tanács, amelyhez az előadó bíró tartozik, a másik fél írásbeli észrevételeinek ismeretében – a főtanácsnok meghallgatását követően – határoz arról, hogy engedélyezi-e a teljes vagy részleges költségmentességet, vagy megtagadja azt. A tanács megvizsgálja, hogy a kereset nem nyilvánvalóan megalapozatlan-e.

A tanács indokolás nélküli végzéssel határoz, amely ellen fellebbezésnek helye nincs.

4. §

A tanács hivatalból vagy kérelemre bármikor visszavonhatja a költségmentességet, ha az eljárás során az engedélyezés alapjául szolgáló körülmények megváltoznak.

5. §

A költségmentesség engedélyezése esetén a Bíróság pénztára a költségeket megelőlegezi.

A Bíróság a költségekre vonatkozó határozatában elrendelheti a költségmentesség címén megelőlegezett összegeknek a Bíróság pénztárába történő visszafizetését.

Ezeknek az összegeknek a megfizetésükre kötelezett féltől való behajtása iránt a hivatalvezető intézkedik.

7. fejezet

EGYEZSÉG ÉS ELÁLLÁS

77. cikk

Ha a felek a Bíróság határozatának meghozatala előtt egyezségre jutnak a jogvita megoldását illetően, és közlik a Bírósággal, hogy igényeik érvényesítéséről lemondanak, az elnök elrendeli, hogy az ügyet töröljék a nyilvántartásból, és a 69. cikk 5. §-ának megfelelően – adott esetben a felek erre vonatkozó javaslatainak figyelembevételével – határoz a költségekről.

Ez a rendelkezés nem alkalmazható az EK-Szerződés 230. és 232. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 146. és 148. cikkében említett keresetekre.

78. cikk

Ha a felperes írásban tájékoztatja a Bíróságot, hogy keresetétől eláll, az elnök elrendeli, hogy az ügyet töröljék a nyilvántartásból, és a 69. cikk 5. §-ának megfelelően határoz a költségekről.

8. fejezet
KÉZBESÍTÉS

79. cikk

1. §

Az e szabályzat által előírt kézbesítés teljesítéséről a hivatalvezető gondoskodik oly módon, hogy az irat másolatát ajánlott, tértivevényes postai küldeményként juttatja el a címzett választott kézbesítési címére, vagy úgy, hogy az irat másolatát – elismervény ellenében – személyesen adják át.

A hivatalvezető készíti el és hitelesíti a kézbesítendő iratok másolati példányait, kivéve, ha azokat a felek e szabályzat 37. cikke 1. §-ának megfelelően maguk nyújtják be.

2. §

Ha a címzett a 38. cikk 2. §-a második bekezdésének megfelelően hozzájárult ahhoz, hogy a kézbesítést részére faxon vagy más távközlési eszköz útján teljesítsék, a Bíróság ítéletének vagy végzésének kivételével minden eljárási irat másolatát így küldhetik meg részére.

Ha technikai okokból, illetve az irat természete vagy terjedelme miatt a megküldés ily módon nem lehetséges, az iratot a címzettnek – megadott kézbesítési cím hiányában – az 1. §-ban meghatározott eljárás szerint lakóhelyére vagy székhelyére kézbesítik. A címzettet faxon vagy más távközlési eszköz útján értesítik erről. Az ajánlott levélnek a Bíróság székhelye szerinti postahivatalnál történő feladását követő tizedik napon a kézbesítést teljesítettnek kell tekinteni, kivéve, ha a tértivevényen más dátum szerepel, vagy ha a címzett a faxon vagy más távközlési eszköz útján történt értesítést követő három héten belül tájékoztatja a hivatalvezetőt, hogy a kézbesítést részére nem teljesítették.

9. fejezet
HATÁRIDŐK

80. cikk

1. §

Az EU-Szerződés, az EK-Szerződés és az EAK-Szerződés, a Bíróság Alapokmánya és az e szabályzat által előírt eljárási határidőket a következő módon kell számítani:

a) a napokban, hetekben, hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon kezdődik, amikor az esemény bekövetkezett, vagy a cselekményt végrehajtották; az esemény bekövetkezésének vagy a cselekmény végrehajtásának napja a kérdéses határidőbe nem számít bele;

b) a hetekben, hónapokban vagy években megállapított határidő annak a napnak az elteltével jár le, amelyik az utolsó héten, hónapban vagy évben ugyanazt a megjelölést vagy számot viseli, mint az a nap, amelyen a határidő kezdetére okot adó esemény bekövetkezett, vagy cselekmény végrehajtásra került. Ha a hónapokban vagy években megállapított határidő utolsó hónapjában nem fordul elő a lejáratra meghatározott nap, akkor a határidő ennek a hónapnak az utolsó napján jár le;

c) ha a határidőt hónapokban és napokban állapították meg, azt először teljes hónapokban, majd napokban számítják;

d) a határidők magukban foglalják a hivatalos munkaszüneti napokat, vasárnapokat és szombatokat;

e) a törvénykezési szünetek a határidők folyását nem érintik.

2. §

Ha a határidő utolsó napja szombatra, vasárnapra vagy hivatalos munkaszüneti napra esik, a határidő az azt követő első munkanap végén jár le.

A hivatalos munkaszüneti napoknak a Bíróság által összeállított jegyzékét közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

81. cikk

1. §

Ha intézmény által hozott jogi aktus elleni eljárás kezdeményezésére nyitva álló határidő a jogi aktus kihirdetésével kezdődik, a határidőt a 80. cikk 1. §-ának a) pontja értelmében a jogi aktusnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított tizennegyedik nap végétől kell számítani.

2. §

Az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodnak.

82. cikk

Az e szabályzat alapján megállapított határidőket az hosszabbíthatja meg, aki a határidőt megállapította.

Az elnök és a tanácselnökök a hivatalvezetőre ruházhatják az e szabályzat alapján általuk megállapítandó határidők megállapításának, illetve meghosszabbításának jogát.

10. fejezet
AZ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE

82a. cikk

1. §

Az eljárást fel lehet függeszteni:

a) az Alapokmány 54. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott esetekben a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság végzésével;

b) minden más esetben az elnök határozatával, amelyet az elnök a főtanácsnok és – a 103. cikkben említett előzetes döntéshozatali eljárás kivételével – a felek meghallgatását követően hozott.

Az eljárás folytatását ugyanilyen eljárással hozott végzéssel vagy határozattal lehet elrendelni.

Az e §-ban említett végzésekről vagy határozatokról értesítik a feleket.

2. §

Az eljárás felfüggesztése az azt elrendelő végzésben vagy határozatban megjelölt naptól, ennek hiányában pedig a végzés vagy a határozat meghozatalának napjától hatályos.

A felfüggesztés tartama alatt a felek tekintetében az eljárási határidők nem járnak le.

3. §

Ha a felfüggesztő végzés vagy határozat nem határozza meg a felfüggesztés tartamát, a felfüggesztés az eljárás folytatását elrendelő végzésben vagy határozatban megjelölt napon, ennek hiányában pedig az eljárás folytatását elrendelő végzés vagy határozat meghozatalának napján ér véget.

Az eljárás folytatásának napjától az eljárási határidők újra kezdődnek.

III. CÍM

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

1. fejezet

A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE ÉS EGYÉB IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

83. cikk

1. §

Intézmény által hozott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem, amelyet az EK-Szerződés 242. cikke vagy az EAK-Szerződés 157. cikke alapján terjesztettek elő, csak akkor fogadható el, ha a kérelmező ezt a jogi aktust a Bíróság előtt megtámadta.

Bármilyen más, az EK-Szerződés 243. cikkében vagy az EAK-Szerződés 158. cikkében említett ideiglenes intézkedés iránti kérelem csak akkor fogadható el, ha azt a Bíróság előtti ügyben részt vevő fél terjesztette elő, és ha az az üggyel kapcsolatos.

2. §

Az előző §-ban említett kérelemben meg kell jelölni a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét.

3. §

A kérelmet külön beadványban, e szabályzat 37. és 38. cikke rendelkezéseinek megfelelően kell benyújtani.

84. cikk

1. §

A kérelmet kézbesítik a másik fél részére, aki számára az elnök rövid határidőt állapít meg írásbeli vagy szóbeli észrevételei előterjesztésére.

2. §

Az elnök dönt arról, hogy szükséges-e bizonyításfelvételt elrendelni.

Az elnök a másik fél észrevételeinek előterjesztését megelőzően is helyt adhat a kérelemnek. Ezt a határozatot később – akár hivatalból is – módosíthatja vagy visszavonhatja.

85. cikk

Az elnök a kérelemről maga határoz, vagy a Bíróság elé utalja azt.

Az elnök távolléte vagy akadályoztatása esetén e szabályzat 11. cikke megfelelően alkalmazandó.

Ha a kérelmet a Bíróság elé utalták, az minden más ügyet megelőzően – a főtanácsnok meghallgatását követően – soron kívül határoz. Az előző cikk rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

86. cikk

1. §

A kérelemről indokolt végzéssel kell határozni, amely ellen fellebbezésnek helye nincs. A végzést haladéktalanul kézbesítik a feleknek.

2. §

A végzés végrehajtása függővé tehető attól, hogy a kérelmező nyújt-e a körülmények figyelembevételével meghatározott összegű és fajtájú biztosítékot.

3. §

A végzés meghatározhatja azt a napot, amelytől kezdve az ideiglenes intézkedés hatályát veszti. Ennek hiányában az intézkedés az eljárást befejező ítélet kihirdetésével veszti hatályát.

4. §

A végzés csupán ideiglenes jellegű, és semmilyen tekintetben nem dönti el előre a Bíróságnak az ügy érdemében hozandó határozata tartalmát.

87. cikk

A körülmények megváltozása esetén a végzés a fél kérelmére bármikor módosítható vagy visszavonható.

88. cikk

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása nem akadályozza meg az azt előterjesztő felet abban, hogy új tények alapján újabb kérelmet terjesszen elő.

89. cikk

E fejezet rendelkezései megfelelően alkalmazandók a Bíróság határozatai, illetve más intézmények jogi aktusai végrehajtásának felfüggesztése iránt, az EK-Szerződés 244. és 256. cikke, illetve az EAK-Szerződés 159. és 164. cikke alapján előterjesztett kérelmekre.

A kérelemnek helyt adó végzés adott esetben meghatározza azt a napot, amelytől kezdve az ideiglenes intézkedés hatályát veszti.

90. cikk

1. §

Az EAK-Szerződés 81. cikkének harmadik és negyedik bekezdésében említett kérelem tartalmazza a következőket:

a) az ellenőrizendő személyek vagy vállalkozások neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) az ellenőrzés tárgya és célja.

2. §

Az elnök végzéssel határoz. E szabályzat 86. cikke megfelelően alkalmazandó.

Az elnök távolléte vagy akadályoztatása esetén e szabályzat 11. cikke megfelelően alkalmazandó.

2. fejezet

KIFOGÁS ÉS KÖZBENSŐ KÉRDÉS

91. cikk

1. §

Ha a fél azt kéri, hogy a Bíróság az ügy érdemét nem érintve döntsön kifogás vagy közbenső kérdés tárgyában, kérelmét külön beadványban kell benyújtania.

A beadványnak tartalmaznia kell a felhozott ténybeli és jogi alapokat, a kérelmeket és – mellékletként – az ezek alátámasztására szolgáló iratokat.

2. §

Közvetlenül a kérelmet tartalmazó beadvány benyújtását követően az elnök határidőt állapít meg, amelyen belül a másik fél írásban előterjesztheti a jogalapokat és kérelmeit.

3. §

Ha a Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli.

4. §

A Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – érdemben dönt a kérelemről, vagy úgy határoz, hogy arról az eljárást befejező határozatban dönt.

Ha a Bíróság a kérelmet elutasítja, vagy arról az eljárást befejező határozatban dönt, az elnök az eljárás folytatására új határidőket állapít meg.

92. cikk

1. §

Ha a Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, vagy ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

2. §

A Bíróság hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, illetve a felek meghallgatását követően megállapíthatja, hogy a kereset okafogyottá vált, és már nincs szükség határozathozatalra; ezt a határozatát e szabályzat 91. cikke 3. és 4. §-ának megfelelően hozza meg.

3. fejezet

BEAVATKOZÁS

93. cikk

1. §

A beavatkozási kérelmet az e szabályzat 16. cikkének 6. §-ában említett közlemény közzétételétől számított hat héten belül kell előterjeszteni.

A beavatkozási kérelem tartalmazza a következőket:

a) az ügy megjelölése;

b) az eljárás feleinek megjelölése;

c) a beavatkozó neve és lakóhelye vagy székhelye;

d) a beavatkozó kézbesítési címe a Bíróság székhelyén;

e) azok a kérelmek, amelyek támogatása végett a beavatkozó a beavatkozás megengedését kéri;

f) azoknak a körülményeknek az ismertetése, amelyek a beavatkozáshoz való jogot megalapozzák, ha a kérelmet az Alapokmány 40. cikkének második vagy harmadik bekezdése alapján terjesztették elő.

A beavatkozó képviseletére az Alapokmány 19. cikkének rendelkezései vonatkoznak.

E szabályzat 37. és 38. cikke megfelelően alkalmazandó.

2. §

A beavatkozási kérelmet kézbesítik a feleknek.

Mielőtt a kérelemről határozna, az elnök lehetőséget biztosít a feleknek, hogy írásbeli vagy szóbeli észrevételeiket megtegyék.

Az elnök a kérelemről végzéssel határoz, vagy azt a Bíróság elé utalja.

3. §

Ha az elnök megengedi a beavatkozást, a beavatkozó másolatot kap a felek részére kézbesített valamennyi eljárási iratról. Az elnök azonban a fél kérelmére a titkos vagy bizalmas iratokat visszatarthatja.

4. §

A beavatkozó a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el.

5. §

Az elnök a beavatkozó számára a beavatkozási beadvány benyújtására határidőt állapít meg.

A beavatkozási beadvány tartalmazza a következőket:

a) a beavatkozó kérelmei, amelyek valamelyik fél kérelmeinek teljes vagy részleges támogatására vagy azok ellen irányulnak;

b) a beavatkozó által felhozott jogalapok és érvek;

c) szükség esetén a felajánlott bizonyítékok megjelölése.

6. §

A beavatkozási beadvány benyújtása után az elnök adott esetben határidőt állapít meg, amelyen belül a felek e beadványra válaszolhatnak.

7. §

Az a beavatkozási kérelem, amelyet az 1. §-ban említett határidő lejárta után, de a 44. cikk 3. §-ában előírt szóbeli szakasz megnyitásáról szóló határozat meghozatala előtt terjesztettek elő, figyelembe vehető. Ebben az esetben, ha az elnök megengedi a beavatkozást, a beavatkozó észrevételeit a részére megküldött tárgyalásra készített jelentés alapján a szóbeli szakasz során adhatja elő, ha a szóbeli szakaszra sor kerül.

4. fejezet

MULASZTÁSI ÍTÉLET ÉS ELLENTMONDÁS

94. cikk

1. §

Ha az alperes, akinek a keresetlevelet szabályszerűen kézbesítették, ellenkérelmét elmulasztja az előírt formában és határidőn belül előterjeszteni, a felperes kérheti a Bíróságtól, hogy a kérelmeinek adjon helyt.

Ezt a kérelmet kézbesítik az alperes részére. A Bíróság a kérelem tárgyában elrendelheti a szóbeli szakasz megnyitását.

2. §

A mulasztási ítélet meghozatala előtt a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – megvizsgálja a keresetlevél elfogadhatóságát, és ellenőrzi, hogy betartották-e a vonatkozó alaki követelményeket, illetve hogy a kérelmek megalapozottnak látszanak-e. A Bíróság bizonyításfelvételt rendelhet el.

3. §

A mulasztási ítélet végrehajtható. A Bíróság azonban a 4. § szerinti ellentmondásról szóló határozatáig a végrehajtást felfüggesztheti, illetve a végrehajtást biztosíték nyújtásától teheti függővé, amelynek összegét és nyújtásának módját a körülmények figyelembevételével állapítja meg; a biztosítékot vissza kell adni, ha nem terjesztenek elő ellentmondást, vagy ha az ellentmondást a Bíróság elutasítja.

4. §

A mulasztási ítélet ellen ellentmondást lehet előterjeszteni.

Az ellentmondást az ítélet kézbesítésétől számított egy hónapon belül, az e szabályzat 37. és 38. cikkében előírt formában kell előterjeszteni.

5. §

Az ellentmondás kézbesítését követően az elnök a másik fél számára írásbeli észrevételei előterjesztésére határidőt állapít meg.

Az eljárást e szabályzat 44. cikke és az azt követő cikkek rendelkezéseinek megfelelően kell lefolytatni.

6. §

A Bíróság ítélettel határoz, amely ellen további ellentmondásnak helye nincs.

Ennek az ítéletnek az eredeti példányát a mulasztási ítélet eredeti példányához mellékelik. Az ellentmondásról hozott ítéletről a mulasztási ítélet eredeti példányára széljegyzetet kell vezetni.

5. fejezet

95. cikk

(hatályon kívül helyezve)

96. cikk

(hatályon kívül helyezve)

6. fejezet

RENDKÍVÜLI JOGORVOSLATOK

1. szakasz – Harmadik személy jogorvoslati joga

97. cikk

1. §

A harmadik személy jogorvoslati kérelmére e szabályzat 37. és 38. cikke megfelelően alkalmazandó. Az ilyen kérelem továbbá:

a) megjelöli a megtámadott ítéletet;

b) ismerteti, hogy ez az ítélet mennyiben sérti a harmadik személy jogait;

c) megjelöli azokat az okokat, amelyek miatt a harmadik személy nem tudott részt venni az alapeljárásban.

A kérelmet az alapeljárásban részt vevő valamennyi fél ellen kell előterjeszteni.

Ha az ítéletet közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a kérelmet a közzétételtől számított két hónapon belül kell előterjeszteni.

2. §

A Bíróság a harmadik személy kérelmére elrendelheti a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését. E szabályzat III. címe 1. fejezetének rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

3. §

A megtámadott ítéletet módosítani kell annyiban, amennyiben a harmadik személy jogorvoslati kérelmének helyt adtak.

A harmadik személy jogorvoslati kérelme alapján indult eljárásban hozott ítélet eredeti példányát a megtámadott ítélet eredeti példányához mellékelik. A harmadik személy jogorvoslati kérelme alapján indult eljárásban hozott ítéletről a megtámadott ítélet eredeti példányára széljegyzetet kell vezetni.

2. szakasz – Perújítás

98. cikk

A perújítási kérelmet attól a naptól számított három hónapon belül lehet előterjeszteni, amikor a kérelmező a kérelme alapjául szolgáló tényről tudomást szerzett.

99. cikk

1. §

A perújítási kérelemre e szabályzat 37. és 38. cikke megfelelően alkalmazandó. Az ilyen kérelem továbbá:

a) megjelöli a megtámadott ítéletet;

b) jelzi azokat a pontokat, amelyeken az ítéletet megtámadják;

c) megjelöli azokat a tényeket, amelyeken a kérelem alapul;

d) megnevezi a perújításra okot adó tények létezésének, valamint az előző cikkben megállapított határidő betartásának bizonyítékait.

2. §

A perújítási kérelmet az abban az ügyben részt vevő valamennyi fél ellen kell előterjeszteni, amelyben a megtámadott ítéletet hozták.

100. cikk

1. §

A Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően és a felek írásbeli észrevételeinek figyelembevételével – zárt ülésen hozott ítélettel határoz a kérelem elfogadhatóságáról; ez semmilyen tekintetben nem dönti el előre az ügy érdemét.

2. §

Ha a Bíróság a kérelmet elfogadhatónak nyilvánítja, eljárását a kérelem érdemi vizsgálatával folytatja, és e szabályzat rendelkezéseinek megfelelően ítélettel határoz.

3. §

A változtató ítélet eredeti példányát a megváltoztatott ítélet eredeti példányához mellékelik. A változtató ítéletről a megváltoztatott ítélet eredeti példányára széljegyzetet kell vezetni.

7. fejezet

A VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI BIZOTTSÁG HATÁROZATAI ELLEN ELŐTERJESZTETT JOGORVOSLATI KÉRELMEK

101. cikk

1. §

Az EAK-Szerződés 18. cikkének második bekezdése szerinti jogorvoslati kérelem tartalmazza a következőket:

a) a kérelmező neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) az aláíró állása;

c) a Választottbírósági Bizottság megtámadott határozatának megjelölése;

d) a felek megjelölése;

e) a tényállás rövid ismertetése;

f) a kérelmező által felhozott jogalapok és kérelmek.

2. §

E szabályzat 37. cikke 3. és 4. §-ának, valamint 38. cikke 2., 3. és 5. §-ának rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

Ezenkívül a kérelemhez mellékelni kell a megtámadott határozat hiteles másolatát is.

3. §

A Bíróság hivatalvezetője – közvetlenül a kérelem előterjesztését követően – felkéri a Választottbírósági Bizottság hivatalát, hogy küldje meg a Bíróságnak az ügy iratait.

4. §

Ezekre az eljárásokra e szabályzat 39., 40., 55. és azt követő cikkei megfelelően alkalmazandók.

5. §

A Bíróság ítélettel határoz. Ha a Bíróság a Választottbírósági Bizottság határozatát megsemmisíti, az ügyet szükség esetén visszautalja a Választottbírósági Bizottság elé.

8. fejezet

AZ ÍTÉLETEK ÉRTELMEZÉSE

102. cikk

1. §

Az értelmezés iránti kérelmet e szabályzat 37. és 38. cikkének megfelelően kell előterjeszteni. A kérelem megjelöli továbbá a következőket:

a) az értelmezendő ítélet;

b) azok a szövegrészek, amelyek értelmezését kérik.

A kérelmet az abban az ügyben részt vevő valamennyi fél ellen kell előterjeszteni, amelyben az ítéletet hozták.

2. §

A Bíróság – miután lehetővé tette a felek számára, hogy észrevételeiket előterjesszék, és a főtanácsnok meghallgatását követően – ítélettel határoz.

Az értelmező ítélet eredeti példányát az értelmezett ítélet eredeti példányához mellékelik. Az értelmező ítéletről az értelmezett ítélet eredeti példányára széljegyzetet kell vezetni.

9. fejezet

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA UTALÁS ÉS EGYÉB ÉRTELMEZÉSI ELJÁRÁSOK

103. cikk

1. §

Az Alapokmány 23. cikke által említett esetekben az eljárást e szabályzat rendelkezései szerint, az előzetes döntéshozatali eljárás sajátosságaiból adódó kiigazításokat is figyelembe véve kell lefolytatni.

2. §

Az 1. § rendelkezései alkalmazandók azokra az előzetes döntéshozatalra utalásokra, amelyekről a Luxembourgban 1971. június 3-án aláírt, a társaságok és jogi személyek kölcsönös elismeréséről szóló, 1968. február 29-én aláírt egyezménynek a Bíróság általi értelmezéséről szóló jegyzőkönyv, valamint a Luxembourgban 1971. június 3-án aláírt, a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezménynek a Bíróság általi értelmezéséről szóló jegyzőkönyv rendelkezik, továbbá az utóbbi jegyzőkönyv 4. cikke szerinti eljárásokra.

Az 1. § rendelkezései azokra az utalásokra is megfelelően alkalmazandók, amelyekről más megállapodásokban rendelkezhetnek.

104. cikk

1. §

A nemzeti bíróságoknak a 103. cikkben említett határozatait a tagállamok részére eredeti változatban küldik meg, amelyhez csatolják a határozatoknak a címzett állam hivatalos nyelvére való fordítását is.

Az Alapokmány 23. cikkének harmadik bekezdésében említett esetekben a nemzeti bíróságok határozatait eredeti változatban – a 29. cikk 1. §-ában említett nyelvek közül a címzett által választott nyelvre való fordításával együtt – küldik meg azoknak az EGT-megállapodásban részes államoknak, amelyek nem tagállamok, valamint az EFTA Felügyeleti Hatóságnak.

Amennyiben egy harmadik állam az Alapokmány 23. cikke negyedik bekezdésének megfelelően jogosult részt venni az előzetes döntéshozatali eljárásban, a nemzeti bíróságok határozatait eredeti változatban – a 29. cikk 1. §-ában említett nyelvek közül a harmadik állam által választott nyelvre való fordításával együtt – küldik meg részére.

2. §

Az alapeljárásban részt vevő feleknek az előzetes döntéshozatali eljárásban történő képviseletét és személyes megjelenését illetően a Bíróság figyelembe veszi az ügyben előzetes döntésért folyamodó nemzeti bíróság eljárási szabályait.

3. §

Amennyiben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdés azonos egy olyan kérdéssel, amelyről a Bíróság már határozatot hozott, vagy az ilyen kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, vagy a kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, a Bíróság – a kérdést előterjesztő bíróság tájékoztatását és az Alapokmány 23. cikkében meghatározott érdekeltek által előadott esetleges észrevételek, valamint a főtanácsnok meghallgatását követően – indokolt végzéssel határozhat, amelyben – adott esetben – utal a korábbi ítéletre vagy a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra.

4. §

Az előző § rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bíróság előtti eljárás előzetes döntéshozatalra utalás esetén szóbeli szakaszt is magában foglal. Az Alapokmány 23. cikkében említett beadványok vagy írásbeli észrevételek előterjesztését követően azonban a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján eljárva, azoknak az érdekelteknek a tájékoztatása után, akik a fent említett rendelkezéseknek megfelelően jogosultak e beadványok vagy észrevételek előterjesztésére, valamint a főtanácsnok meghallgatását követően – másként is határozhat, ha egyetlen érdekelt sem terjesztett elő meghallgatására irányuló, indokolással ellátott kérelmet. A kérelmet az előterjesztett beadványoknak és írásbeli észrevételeknek a fél vagy az érintett részére történő kézbesítését követő egy hónapon belül lehet előterjeszteni. Az elnök ezt a határidőt meghosszabbíthatja.

5. §

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően felvilágosítást kérhet a nemzeti bíróságtól.

6. §

Az előzetes döntéshozatali eljárás költségeiről a nemzeti bíróság határoz.

Különleges esetekben a Bíróság költségmentesség címén a fél képviseletének vagy személyes megjelenésének megkönnyítése érdekében támogatást nyújthat.

104a. cikk

A nemzeti bíróság kérésére az elnök – az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően – kivételesen úgy határozhat, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében e szabályzat vonatkozó rendelkezéseitől eltérve gyorsított eljárást alkalmaz, ha a felhozott körülmények alátámasztják az előzetes döntéshozatalra utalt ügy rendkívüli sürgősségét.

Ebben az esetben az elnök haladéktalanul kitűzi a tárgyalási határnapot, amelyről az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kézbesítésével értesíti az alapeljárás feleit, valamint az Alapokmány 23. cikke szerinti egyéb érdekelteket.

A felek és az előző bekezdésben említett egyéb érdekeltek beadványokat vagy írásbeli észrevételeket terjeszthetnek elő az elnök által előírt, legalább tizenöt napos határidőn belül. Az elnök felhívhatja a feleket és egyéb érdekelteket arra, hogy a beadványukat vagy az írásbeli észrevételeiket az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés lényeges jogkérdéseire korlátozzák.

A beadványokat vagy írásbeli észrevételeket a tárgyalás előtt meg kell küldeni a fent említett feleknek és egyéb érdekelteknek.

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően határoz.

10. fejezet

AZ EAK-SZERZŐDÉS 103–105. CIKKE SZERINTI KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

105. cikk

1. §

Az EAK-Szerződés 103. cikkének harmadik bekezdésében említett esetben a kérelmet négy hitelesített példányban kell benyújtani. A kérelmet a Bizottság részére kézbesítik.

2. §

A kérelemmel együtt be kell nyújtani a kérdéses megállapodás vagy szerződés tervezetét, a Bizottságnak az érintett államhoz intézett észrevételeit és minden egyéb, a kérelmet alátámasztó iratot.

A Bizottság tíznapos határidőn belül terjeszti észrevételeit a Bíróság elé; ezt a határidőt az elnök – az érintett állam meghallgatását követően – meghosszabbíthatja.

A fenti észrevételek egy hiteles példányát kézbesítik az érintett államnak.

3. §

Közvetlenül a kérelem előterjesztését követően az elnök kijelöli az előadó bírót. Az előadó bíró kijelölését követően az első főtanácsnok haladéktalanul főtanácsnokot jelöl ki.

4. §

A határozatot zárt ülésen, a főtanácsnok meghallgatását követően hozzák meg.

Az érintett állam és a Bizottság meghatalmazottait és tanácsadóit kérelmükre meg kell hallgatni.

106. cikk

1. §

Az EAK-Szerződés 104. cikkének utolsó bekezdésében és 105. cikkének utolsó bekezdésében említett esetekben e szabályzat 37. és azt követő cikkeinek rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

2. §

A kérelmet kézbesítik annak az államnak, amelynek az ellenérdekű személy állampolgára, vagy ahol az ellenérdekű vállalkozás honos.

11. fejezet

VÉLEMÉNYEK

107. cikk

1. §

Ha az EK-Szerződés 300. cikkében említett előzetes vélemény iránti kérelmet az Európai Parlament terjeszti elő, azt kézbesítik a Tanács, a Bizottság és a tagállamok részére. A Tanács kérelmét a Bizottság és az Európai Parlament részére kézbesítik. A Bizottság kérelmét a Tanács, az Európai Parlament és a tagállamok részére kézbesítik. Tagállam kérelmét a Tanács, a Bizottság, az Európai Parlament és a többi tagállam részére kézbesítik.

Az elnök határidőt állapít meg, amelyen belül azok az intézmények és tagállamok, amelyek részére a kérelmet kézbesítették, előterjeszthetik írásbeli észrevételeiket.

2. §

A vélemény foglalkozhat mind azzal a kérdéssel, hogy a tervezett megállapodás összeegyeztethető-e az EK-Szerződés rendelkezéseivel, mind pedig azzal, hogy a Közösség vagy valamely közösségi intézmény hatásköre kiterjed-e ilyen megállapodás megkötésére.

108. cikk

1. §

Közvetlenül az előző cikkben említett előzetes vélemény iránti kérelem előterjesztését követően az elnök kijelöli az előadó bírót.

2. §

A Bíróság zárt ülésen – a főtanácsnokok meghallgatását követően – indokolt véleményt ad.

3. §

Az elnök, a tanácskozáson részt vevő bírák és a hivatalvezető által aláírt véleményt kézbesítik a Tanács, a Bizottság, az Európai Parlament és a tagállamok részére.

109. cikk

(hatályon kívül helyezve)

12. fejezet

AZ EK-SZERZŐDÉS 68. CIKKE SZERINTI ÉRTELMEZÉS IRÁNTI KÉRELMEK

109a. cikk

1. §

Az EK-Szerződés 68. cikkének (3) bekezdése szerinti értelmezés iránti kérelmet a Bizottság és a tagállamok részére kézbesítik, ha a kérelmet a Tanács terjesztette elő; a Bizottság kérelmét a Tanács és a tagállamok részére, tagállam kérelmét a Tanács, a Bizottság és a többi tagállam részére kézbesítik.

Az elnök határidőt állapít meg, amelyen belül azok az intézmények és tagállamok, amelyek részére a kérelmet kézbesítették, előterjeszthetik írásbeli észrevételeiket.

2. §

Közvetlenül az előző §-ban említett kérelem előterjesztését követően az elnök kijelöli az előadó bírót. Az első főtanácsnok ezután a kérelmet haladéktalanul kiosztja az egyik főtanácsnoknak.

3. §

A Bíróság – a főtanácsnok indítványának ismertetését követően – ítélettel határoz a kérelemről.

A kérelem alapján indult eljárás szóbeli szakaszt is tartalmaz, ha tagállam vagy az 1. §-ban említett intézmény ezt kéri.

13. fejezet

AZ EU-SZERZŐDÉS 35. CIKKÉBEN EMLÍTETT VITÁK RENDEZÉSE

109b. cikk

1. §

Az EU-Szerződés 35. cikkének (7) bekezdése szerinti, tagállamok közötti viták esetében a Bíróság eljárását a vitában részes fél kezdeményezi kérelmével. A kérelmet kézbesítik a többi tagállam és a Bizottság részére.

Az EU-Szerződés 35. cikkének (7) bekezdése szerinti, a tagállamok és a Bizottság közötti viták esetében a Bíróság eljárását a vitában részes fél kezdeményezi kérelmével. Ha a kérelmet tagállam terjesztette elő, akkor azt a többi tagállam, a Tanács és a Bizottság részére kézbesítik. Ha a kérelmet a Bizottság terjesztette elő, akkor azt a tagállamok és a Tanács részére kézbesítik.

Az elnök határidőt állapít meg, amelyen belül azok az intézmények és tagállamok, amelyek részére a kérelmet kézbesítették, előterjeszthetik írásbeli észrevételeiket.

2. §

Közvetlenül az előző §-ban említett kérelem előterjesztését követően az elnök kijelöli az előadó bírót. Az első főtanácsnok ezután a kérelmet haladéktalanul kiosztja az egyik főtanácsnoknak.

3. §

A Bíróság – a főtanácsnok indítványának ismertetését követően – ítélettel határoz.

A kérelem alapján indult eljárás szóbeli szakaszt is tartalmaz, ha tagállam vagy az 1. §-ban említett intézmény ezt kéri.

4. §

Ugyanez az eljárás alkalmazandó, ha a tagállamok között létrejött valamely megállapodás azt a hatáskört ruházza a Bíróságra, hogy tagállamok közötti, illetve tagállamok és intézmények közötti vitákban határozzon.

IV. CÍM

FELLEBBEZÉSEK AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG HATÁROZATAI ELLEN

110. cikk

Az e szabályzat 29. cikke 2. §-ának b) és c) pontja, valamint 29. cikke 3. §-ának negyedik bekezdése szerinti rendelkezések sérelme nélkül az Elsőfokú Bíróság határozatai elleni, az Alapokmány 56. és 57. cikkében említett fellebbezésekben az eljárás nyelve az Elsőfokú Bíróság fellebbezéssel megtámadott határozatának a nyelve.

111. cikk

1. §

A fellebbezés a Bíróság vagy az Elsőfokú Bíróság Hivatalához előterjesztett kérelemmel történik.

2. §

Az Elsőfokú Bíróság Hivatala haladéktalanul megküldi a Bíróság Hivatala számára az elsőfokú eljárás iratanyagát és – adott esetben – a fellebbezést.

112. cikk

1. §

A fellebbezés tartalmazza a következőket:

a) a fellebbező neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás egyéb feleinek megjelölése;

c) a felhozott jogalapok és jogi érvek;

d) a fellebbező kérelmei.

A fellebbezésekre e szabályzat 37. cikke és 38. cikkének 2. és 3. §-a megfelelően alkalmazandó.

2. §

Az Elsőfokú Bíróság fellebbezéssel megtámadott határozatát mellékelni kell a fellebbezéshez. A fellebbezésben meg kell jelölni azt a napot, amelyen a fellebbezéssel megtámadott határozatot a fellebbezőnek kézbesítették.

3. §

Ha a fellebbezés nem felel meg a 38. cikk 3. §-ának vagy e cikk 2. §-ának, e szabályzat 38. cikkének 7. §-a megfelelően alkalmazandó.

113. cikk

1. §

A fellebbezési kérelmek arra irányulhatnak, hogy:

– egészben vagy részben helyezzék hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát,

– egészben vagy részben adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek; új kérelmeket nem lehet előterjeszteni.

2. §

Az Elsőfokú Bíróság előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni.

114. cikk

A fellebbezést az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban részt vett valamennyi fél részére kézbesítik. E szabályzat 39. cikke megfelelően alkalmazandó.

115. cikk

1. §

A fellebbezés kézbesítésétől számított két hónapon belül az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban részt vevő felek válaszbeadványt nyújthatnak be. A válaszadás határideje nem hosszabbítható meg.

2. §

A válaszbeadvány tartalmazza a következőket:

a) a benyújtó fél neve és lakóhelye vagy székhelye;

b) a nap, amikor a fellebbezést kézbesítették részére;

c) a felhozott jogalapok és jogi érvek;

d) a kérelmek.

E szabályzat 37. cikke és 38. cikkének 2. és 3. §-a megfelelően alkalmazandó.

116. cikk

1. §

A válaszbeadvány kérelmei arra irányulhatnak, hogy:

– egészben vagy részben utasítsák el a fellebbezést, illetve egészben vagy részben helyezzék hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát,

– egészben vagy részben adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek; új kérelmeket nem lehet előterjeszteni.

2. §

Az Elsőfokú Bíróság előtti jogvita tárgyát a válaszbeadványban nem lehet megváltoztatni.

117. cikk

1. §

A fellebbezést és a válaszbeadványt ki lehet egészíteni válasszal és viszonválasszal, ha az elnök – a fellebbezőnek a válaszbeadvány kézbesítésétől számított hét napon belül előterjesztett kérelmére – úgy ítéli meg, hogy szükség van a válaszra, és azt kifejezetten engedélyezi abból a célból, hogy lehetővé tegye a fellebbező számára álláspontjának előterjesztését, vagy hogy előkészítse a fellebbezésről szóló határozatot. Az elnök állapítja meg azt a határidőt, amelyen belül a választ elő kell terjeszteni és azt a határidőt, amelyen belül e beadvány kézbesítését követően viszonválaszt lehet előterjeszteni.

2. §

Ha a válaszbeadvány kérelmei az Elsőfokú Bíróság határozatának teljes vagy részleges hatályon kívül helyezésére irányulnak olyan jogalapra támaszkodva, amelyet a fellebbezésben nem hoztak fel, a kérdéses válaszbeadvány kézbesítésétől számított két hónapon belül a fellebbező vagy bármely más fél erre a jogalapra korlátozódó választ terjeszthet elő. Az ilyen választ követő valamennyi kiegészítő beadványra az 1. § alkalmazandó.

118. cikk

A következő rendelkezésekre is figyelemmel e szabályzat 42. cikkének 2. §-a, illetve a 43., 44., 55–90., 93., 95–100. és 102. cikke megfelelően alkalmazandó a Bíróság előtti olyan eljárásban, amelynek tárgya az Elsőfokú Bíróság határozata elleni fellebbezés.

119. cikk

Ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, azt a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően – indokolt végzéssel teljes egészében vagy részben bármikor elutasíthatja.

120. cikk

Az e szabályzat 115. cikkének 1. §-ában és – adott esetben – 117. cikkének 1. és 2. §-ában említett beadványok benyújtását követően a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján eljárva, a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően – az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozhat a fellebbezésről, kivéve, ha a fél meghallgatására irányuló, indokolással ellátott kérelmet terjeszt elő. A kérelmet attól számított egy hónapon belül lehet előterjeszteni, hogy a felet értesítették az írásbeli szakasz befejezéséről. Az elnök ezt a határidőt meghosszabbíthatja.

121. cikk

A 44. cikk 2. §-a szerinti jelentést az e szabályzat 115. cikkének 1. §-ában és – adott esetben – 117. cikkének 1. és 2. §-ában említett beadványok benyújtása után terjesztik a Bíróság elé. Ugyanez az eljárás alkalmazandó a benyújtásra előírt határidő letelte után akkor is, ha ilyen beadványokat nem nyújtottak be.

122. cikk

Ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

A Közösségek és alkalmazottaik közötti jogvitában:

– e szabályzat 70. cikke kizárólag az intézmények által előterjesztett fellebbezésekre alkalmazandó;

– e szabályzat 69. cikkének 2. §-ától eltérve a Bíróság – valamely intézmény tisztviselője vagy egyéb alkalmazottja által előterjesztett fellebbezés esetén, amennyiben a méltányosság azt megköveteli – elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását.

Ha a fellebbezést visszavonják, a 69. cikk 5. §-a megfelelően alkalmazandó.

Ha az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásba be nem avatkozó tagállam vagy intézmény által előterjesztett fellebbezés megalapozott, a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, illetve azt, hogy a pernyertes fellebbező térítse meg azokat a költségeket, amelyek a pervesztes félnél a fellebbezés következtében merültek fel.

123. cikk

A fellebbezési eljárásban a Bírósághoz intézett beavatkozási kérelmet a 16. cikk 6. §-ában említett közzétételtől számított egy hónapos határidőn belül kell előterjeszteni.

V. CÍM

AZ EGT-MEGÁLLAPODÁS SZERINTI ELJÁRÁSOK

123a. cikk

1. §

Az EGT-megállapodás 111. cikkének (3) bekezdésében [1] említett esetben az ügyet a vitában részt vevő szerződő felek által előterjesztett kérelemmel terjesztik a Bíróság elé. A kérelmet kézbesítik a többi szerződő fél, a Bizottság, az EFTA Felügyeleti Hatóság és – adott esetben – az egyéb olyan érdekeltek részére, akiknek a közösségi jogszabályok értelmezésének azonos kérdését felvető előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kézbesítenék.

Az elnök határidőt állapít meg, amelyen belül a szerződő felek és az egyéb olyan érdekeltek, akiknek a kérelmet kézbesítették, írásbeli észrevételeket terjeszthetnek elő.

A kérelmet a 29. cikk 1. §-ában említett nyelvek egyikén kell előterjeszteni. A 29. cikk 3–5. §-a megfelelően alkalmazandó. A 104. cikk 1. §-ának rendelkezései *mutatis mutandis* alkalmazandók.

[1] HL L 1., 1994.1.3., 27. o.

2. §

Közvetlenül az előző §-ban említett kérelem előterjesztését követően az elnök kijelöli az előadó bírót. Ezt követően az első főtanácsnok a kérelmet haladéktalanul kiosztja az egyik főtanácsnoknak.

A Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – zárt ülésen indokolt határozatot hoz a kérelemről.

3. §

A Bíróság határozatát, amelyet az elnök, a tanácskozáson részt vevő bírák és a hivatalvezető írnak alá, kézbesítik a szerződő felek és az 1. §-ban említett egyéb érdekeltek részére.

123b. cikk

Az EGT-megállapodás 34. jegyzőkönyvének 1. cikkében említett esetben a nemzeti bíróság kérelmét kézbesítik az ügyben részt vevő felek, a szerződő felek, a Bizottság, az EFTA Felügyeleti Hatóság és – adott esetben – az egyéb olyan érdekeltek részére, akiknek a közösségi jogszabályok értelmezésének azonos kérdését felvető előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kézbesítenék.

Ha a kérelmet nem a 29. cikk 1. §-ában említett nyelvek egyikén terjesztik elő, csatolni kell a kérelem fordítását e nyelvek valamelyikén.

Az ügyben részt vevő felek, a szerződő felek valamint az első bekezdésben említett egyéb érdekeltek a kézbesítéstől számított két hónapon belül terjeszthetnek elő az ügyre vonatkozó beadványokat vagy írásbeli észrevételeket.

Az eljárásra – a kérelem sajátossága miatt szükséges kiigazításokra is figyelemmel – e szabályzat rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

124. cikk

1. §

Az elnök felszólít minden olyan személyt, akinek tanúként vagy szakértőként a Bíróság előtt esküt kell tennie, hogy az igazat mondja, illetve feladatát lelkiismeretesen és pártatlanul lássa el, valamint figyelmezteti őket azokra a büntetőjogi jogkövetkezményekre, amelyeket nemzeti joguk e kötelességük megszegése esetére előír.

2. §

A tanú e szabályzat 47. cikke 5. §-a első bekezdésének megfelelően vagy a nemzeti joga által megállapított formában teszi le az esküt.

Ha a tanú nemzeti joga bírósági eljárásokban lehetővé teszi az eskütétel mellett vagy helyett az esküvel egyenértékű nyilatkozat megtételét, a tanú a nemzeti joga által előírt feltételek szerint és formában ilyen nyilatkozatot is tehet.

Ha a nemzeti jog nem rendelkezik sem eskü, sem ilyen nyilatkozat tételéről, az 1. § szerinti eljárás megfelelően alkalmazandó.

3. §

A 2. § megfelelően alkalmazandó a szakértőre; ebben az esetben azonban az e szabályzat 47. cikke 5. §-ának első bekezdésére történő hivatkozás helyébe a 49. cikk 6. §-ának első bekezdésére történő hivatkozás lép.

125. cikk

Az EK-Szerződés 223. cikke és az EAK-Szerződés 139. cikke rendelkezéseire is figyelemmel, a Bíróság – az érintett kormányokkal történt egyeztetést követően – kiegészítő szabályzatot fogad el a következő területeken követendő eljárás vonatkozásában:

a) jogsegély iránti megkeresések;

b) költségmentesség iránti kérelmek;

c) a Bíróság feljelentése a tanú hamis vallomása vagy a szakértő hamis szakvéleménye miatt, az Alapokmány 30. cikke alapján.

125a. cikk

A Bíróság gyakorlati útmutatót adhat ki különösen a tárgyalás előkészítéséről és menetéről, valamint az írásbeli beadványok és észrevételek benyújtásáról.

126. cikk

Ez a szabályzat az Európai Közösségek Bíróságának 1974. december 4-én elfogadott (*Az Európai Közösségek Hivatalos Lapja* L 350., 1974. december 28., 1. o.) és legutóbb 1991. május 15-én módosított eljárási szabályzatának helyébe lép.

127. cikk

Ezt a szabályzatot, amely e szabályzat 29. cikkének 1. §-ában említett nyelveken hiteles, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni, és a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

MELLÉKLET

HATÁROZAT A MUNKASZÜNETI NAPOKRÓL

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA,

tekintettel az eljárási szabályzat 80. cikkének 2. §-ára, amely előírja a Bíróságnak, hogy készítse el a hivatalos munkaszüneti napok jegyzékét,

A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT HOZZA:

1. cikk

Az eljárási szabályzat 80. cikke 2. §-ának alkalmazásában a hivatalos munkaszüneti napok a következők:

– újév,

– húsvéthétfő,

– május 1-je,

– áldozócsütörtök,

– pünkösdhétfő,

– június 23.,

– augusztus 15.,

– november 1-je,

– december 25.,

– december 26.

Az e cikk első bekezdésében említett hivatalos munkaszüneti napok azok, amelyeket a Bíróság székhelyén megtartanak.

2. cikk

Az eljárási szabályzat 80. cikke 2. §-ának rendelkezéseit kizárólag a jelen határozat 1. cikkében említett hivatalos munkaszüneti napokra lehet alkalmazni.

3. cikk

Az eljárási szabályzathoz mellékelt jelen határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kiegészítő szabályzat [1]

Tartalomjegyzék

I. fejezet – Jogsegély iránti megkeresések (1–3. cikk) 30

II. fejezet – Költségmentesség (4–5. cikk) 31

III. fejezet – A hamis tanúvallomás vagy a hamis szakértői vélemény miatt tett feljelentés (6–7. cikk) 31

Záró rendelkezések (8–9. cikk) 31

I. melléklet – A 2. cikk első bekezdésében említett lista 31

II. melléklet – A 4. cikk második bekezdésében említett lista 31

III. melléklet – A 6. cikkben említett lista 31

I. fejezet

Jogsegély iránti megkeresések

1. cikk

A jogsegély iránti megkeresést végzés formájában kell előterjeszteni, amely tartalmazza a tanú vagy szakértő vezetéknevét, utóneveit, foglalkozását és lakcímét, megjelöli azokat a tényeket, amelyekkel kapcsolatban a tanút ki fogják hallgatni, vagy a szakértőt meg fogják hallgatni, megjelöli a feleket, azok meghatalmazottait, ügyvédeit vagy tanácsadóit, valamint azok kézbesítési címét, és röviden leírja a jogvita tárgyát.

A hivatalvezető kézbesíti a végzést a felek részére.

2. cikk

A hivatalvezető megküldi a végzést azon tagállam I. mellékletben megjelölt, illetékes hatósága részére, amelynek területén a tanút ki kell hallgatni, vagy a szakértőt meg kell hallgatni. A hivatalvezető a végzéshez adott esetben csatolja annak a címzett tagállam hivatalos nyelvére, illetve nyelveire való fordítását is.

Az első bekezdés alapján kijelölt hatóság megküldi a végzést a nemzeti joga szerint illetékes igazságügyi hatóságnak.

Az illetékes igazságügyi hatóság nemzeti joga rendelkezéseinek megfelelően teljesíti a jogsegély iránti megkeresést. A teljesítést követően az illetékes igazságügyi hatóság az első bekezdés alapján kijelölt hatósághoz megküldi a jogsegély iránti megkeresésről szóló végzést, a teljesítésből származó iratokat és a költségek jegyzékét. Ezeket az iratokat a Bíróság hivatalvezetőjének küldik meg.

A hivatalvezető gondoskodik az iratoknak az eljárás nyelvére való lefordításáról.

3. cikk

A jogsegély iránti megkereséssel kapcsolatos költségeket a Bíróság viseli, figyelemmel arra is, hogy ezeket adott esetben a felekre háríthatja.

---

[1] Kelt Luxembourgban, 1974. december 4-én (HL L 350., 1974.12.28., 29. o.), az 1997. március 11-i (HL L 103., 1997.4.19., 4. o.) legutóbbi módosítással.

II. FEJEZET

Költségmentesség

4. cikk

A Bíróság a költségmentességet engedélyező végzésében rendeli el, hogy az érdekelt részére ügyvédet jelöljenek ki.

Ha az érdekelt nem javasol ügyvédet, vagy ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy választása nem fogadható el, a hivatalvezető a végzést és a költségmentesség iránti kérelem másolati példányát megküldi az érintett állam II. melléklet szerinti illetékes hatóságának.

A Bíróság az e hatóság által megküldött javaslatok figyelembevételével kijelöli az érintett képviseletével megbízott ügyvédet.

5. cikk

A Bíróság a költségeket megelőlegezi.

A Bíróság meghatározza az ügyvéd költségeit és munkadíját; az elnök – az ügyvéd kérelmére – számára előleget utaltathat.

III. FEJEZET

A hamis tanúvallomás vagy a hamis szakértői vélemény miatt tett feljelentés

6. cikk

A Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az előtte eskü alatt tett hamis tanúvallomás vagy hamis szakértői vélemény miatt – figyelemmel az eljárási szabályzat 124. cikkének rendelkezéseire – feljelentést tesz annak a tagállamnak a III. melléklet szerinti illetékes hatóságánál, amelynek bíróságai büntető joghatósággal rendelkeznek.

7. cikk

A Bíróság határozatának megküldéséről a hivatalvezető gondoskodik. A határozat ismerteti a feljelentés alapját képező tényeket és körülményeket.

Záró rendelkezések

8. cikk

Ez a kiegészítő szabályzat az 1962. március 9-i kiegészítő szabályzat (HL 34., 1962.5.5., 1113/62. o.) helyébe lép.

9. cikk

Ezt a szabályzatot, amely az eljárási szabályzat 29. cikkének 1. §-ában említett nyelveken hiteles, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni.

Ez a szabályzat a kihirdetésének napján lép hatályba.

(A mellékletek a bővítés nyomán módosításra kerültek.)